आता दै. लातूर प्रभात इंटरनेटवर
वाचा एका क्लिकवर
www.dainiklaturprabhat.in

दैनिक लातूर प्रभात

E-mail :- laturprabhat@gmail.com

मुख्य संपादक : रघुनाथ बनसोडे मो.नं.८८३०२ ५०६४५,

RNI No.: - MAHMAR/2017/72894 ● वर्ष ८ वे ● अंक ६७ वा ● गुरुवार दि. ०१ ऑगस्ट २०२४ ● किंमत २ रूपया ● पाने ४ ●

कामगारांना शिधापत्रिकांचे वितरणासाठी ‘विशेष मोहिम’

मुंबई, : राज्यातील स्थलांतरीत, असंघटीत कामगारांना शिधापत्रिकांचे वितरणासाठी ‘विशेष मोहिम’ अन्न नागरी पुरवठा व ग्राहक संरक्षण विभागामार्फत राबविण्यात येत आहे. या प्रक्रियेमध्ये प्रचलीत नियमानुसार पडताळणी, तपासणी करून स्थलांतरीत, असंघटीत कामगारांना उचित शिधापत्रिका वितरीत करून शिधापत्रिकेवरील अनुज्ञेय लाभ तात्काळ देण्यात यावेत, अशा सूचना क्षेत्रीय यंत्रणेस देण्यात आलेल्या आहेत.

राज्यातील सर्व विना शिधापत्रिका धारक स्थलांतरीत, असंघटीत कामगारांना आवाहन करण्यात येते की, त्यांनी आवश्यक कागदपत्रांसह जवळच्या शिधावाटप कार्यालयाशी संपर्क साधून विहित प्रक्रियेव्दारे अनुदेय शिधापत्रिका प्राप्त करून घ्यावी.

अधिक माहितीसाठी ०२२- २२७९३८४० या दूरध्वनी क्रमांकावर अथवा napu28.mhpdsgov.in इमेलवर संपर्क साधावा.

लातूर प्रादेशिक परिवहन कार्यालयामार्फत ऑगस्टमध्ये शिबिरांचे आयोजन

लातूर, (जिमाका) : उदगीर, अहमदपूर, निलंगा तालुक्यातील नागरिकांच्या सोयीसाठी प्रादेशिक परिवहन कार्यालयाच्यावतीने ऑगस्ट महिन्यात शिबीर कार्यालयाचे आयोजन करण्यात येणार आहे. या शिबीर कार्यालयात पक्की अनुज्ञप्ती नवीन वाहन नोंदणी इत्यादी कामकाज करण्यात येईल.

प्रादेशिक परिवहन कार्यालयामार्फत ऑगस्टमध्ये उदगीर येथे ५ ऑगस्ट, १२ ऑगस्ट, १९ ऑगस्ट, आणि २६ ऑगस्ट रोजी, अहमदपूर येथे ९ ऑगस्ट व २० ऑगस्ट रोजी, निलंगा येथे १३ ऑगस्ट, २०२४ रोजी शिबीर कार्यालयाचे आयोजन करण्यात येणार असल्याचे प्रादेशिक परिवहन अधिकारी विनोद चव्हाण यांनी कळविले आहे.

लातूर प्रादेशिक परिवहन कार्यालयामार्फत ऑगस्टमध्ये शिबिरांचे आयोजन

लातूर, (जिमाका) : उदगीर, अहमदपूर, निलंगा तालुक्यातील नागरिकांच्या सोयीसाठी प्रादेशिक परिवहन कार्यालयाच्यावतीने ऑगस्ट महिन्यात शिबीर कार्यालयाचे आयोजन करण्यात येणार आहे. या शिबीर कार्यालयात पक्की अनुज्ञप्ती नवीन वाहन नोंदणी इत्यादी कामकाज करण्यात येईल.

प्रादेशिक परिवहन कार्यालयामार्फत ऑगस्टमध्ये उदगीर येथे ५ ऑगस्ट, १२ ऑगस्ट, १९ ऑगस्ट, आणि २६ ऑगस्ट रोजी, अहमदपूर येथे ९ ऑगस्ट व २० ऑगस्ट रोजी, निलंगा येथे १३ ऑगस्ट, २०२४ रोजी शिबीर कार्यालयाचे आयोजन करण्यात येणार असल्याचे प्रादेशिक परिवहन अधिकारी विनोद चव्हाण यांनी कळविले आहे.

लातूर जिल्ह्यात १ ऑगस्ट रोजी मद्यविक्री बंद

लातूर, (जिमाका) : जिल्ह्यात १ ऑगस्ट, २०२४ रोजी लोकशाहीर साहित्यरत्न आण्णाभाऊ साठे जयंती विविध सामाजिक उपक्रम, कार्यक्रमांनी साजरी करण्यात येणार आहे. जयंती उत्सव काळात कायदा व सुव्यवस्थेचा प्रश्न निर्माण होवू नये, यासाठी लातूर जिल्ह्यातील सर्व किरकोळ अबकारी मद्यविक्री अनुज्ञप्त्या बंद ठेवण्याचे आदेश जिल्हाधिकारी वर्षा ठाकूर-घुगे यांनी दिले आहेत. मद्य निषेध कायदा १९४९ चे कलम १४२ नुसार तसेच या कायद्यातंर्गत केलेल्या विविध नियमानुसार प्रदान केलेल्या अधिकाराचा वापर करुन हे आदेश निर्गमित करण्यात आले आहेत.

या आदेशाचे उल्लंघन करणाऱ्या अबकारी मद्यविक्री अनुज्ञप्तीधारकाविरुध्द मुंबई दारुबंदी कायदा १९४९ व अनुषंगिक नियमांच्या आधारे कडक कारवाई करण्यात येईल, असे राज्य उत्पादन शुल्क विभागाने कळविले आहे.

त्यांच्या वाणीतून....

पंतप्रधानांनी वायनाडच्या काही भागांमध्ये भूस्खलनातील मृतांच्या कुटुंबियांना पंतप्रधान राष्ट्रीय मदत निधीतून २ लाख रुपयांची तर जखमींना ५०,००० रुपयांची मदत जाहीर केली आहे.

- पंतप्रधान नरेंद्र मोदी

मुख्यमंत्री एकनाथ शिंदे, उपमुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस हे सरकार पाडण्याआधी दिल्ली आणि मुंबईत वेश पालटून फिरत होते. माझ्या माहितीनुसार, एकनाथ शिंदे दिल्लीला मौलवीच्या वेशात जायचे. त्यांना दाढी आहेच. पण नाव बदलून ते मौलवीच्या वेशात दिल्लीत गेले होते.

- दावा ठाकरे पक्षाचे खासदार संजय राऊत

नाही होणार बाजूला!
जो प्राणी रहदारीत जेवढा जास्त अडथळा आणेल, तो तेवढा मोठा जनसेवक असतो...मी पण आहे!

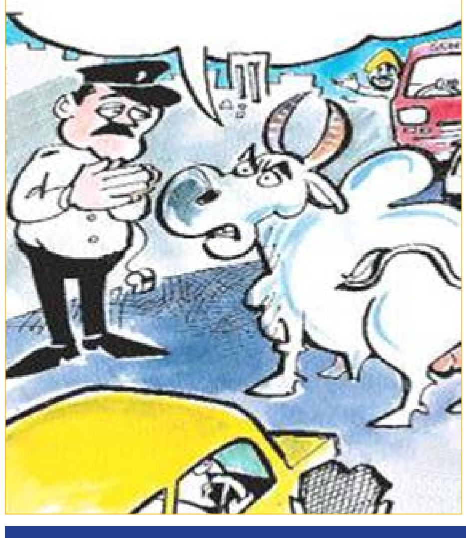

सोलापूर- तुळजापुर- धाराशिव रेल्वेमार्गासाठी संपादित जमीनीचा मावेजा थेट खरेदीप्रमाणे द्या -खा. ओमप्रकाश राजेनिंबाळकर

(धाराशिव) : लातूर- मुंबई, या गाडीस कळंब रोड (तडवळा) व नांदेड-पनवेल या गाडीस ढोकी येथे थांबा देण्यासह सोलापूर- तुळजापुर-धाराशिव रेल्वे मार्गाकरीता जमीनीचे भुसंपादन ८० टक्के पुर्ण करुनच रेल्वे मार्गाची निविदा काढण्यात यावी अशा मागण्या खासदार ओमप्रकाश राजेनिंबाळकर यांनी लोकसभेत केली.

धाराशिव -तुळजापूर - सोलापूर या रेल्वे मार्गाकरीता संपादित केलेल्या जमीनीचा मावेजा आकांक्षीत जिल्हा म्हणून थेट खरेदी प्रस्तावाप्रमाणे शेतकऱ्यांना द्यावा. या रेल्वे मार्गाचे भुसंपादन ८० टक्के पुर्ण झालेले नसतानाही रेल्वे मार्गाचे टेंडर काढण्याच्या हालचाली सुरु असल्याची बाब खा. ओमप्रकाश राजेनिंबाळकर यांनी निदर्शनास आणुन दिली.

कोरोना महामारीमध्ये जेष्ठ नागरीक, दिव्यांग, पत्रकार यांसाठी असणाऱ्या रेल्वेच्या सवलती पुर्ववत सुरु कराव्यात, लातूर-मुंबई, बिदर- मुंबई रेल्वे गाडयांना अतिरिक्त जनरल डब्बे जोडावेत,या दोन्ही गाडयांमध्ये मोठया प्रमाणात प्रवाश्यांची ये जा सुरु असते त्यामुळे रेल्वे गाडयांचे जनरल डब्बे ओव्हर क्राऊड असतात. त्यामुळे धाराशिव व बार्शी स्थानकावरुन जनरल बोगीने प्रवास करणाऱ्या प्रवाश्यांना जागा मिळत नाही. दोन्ही गाडयांना जनरल बोगीची संख्या वाढवण्यात यावी अशा मागण्या खासदार राजेनिंबाळकर यांनी यावेळी केल्या.

रेल्वे विभागाकडून वारंवार शेतकऱ्यांच्या जमीनीवरती विविध विकास कामाकरीता अतिक्रमण केले जाते. शेतकऱ्यांच्या वारंवार तक्रारी येत असून रेल्वे विभागाने शेतकऱ्यांचे संपादित जमीनीमध्ये त्यांची सिमा निश्र्चीती करुन घ्यावी, शेतकऱ्यांच्या जमीनीमध्ये अतिक्रमन करु नये किंवा ही जमीन रेल्वे विभागाच्या मालकीची असल्याचे सबळ पुरावे द्यावेत अशी मागणी यावेळी केली.

लातूर येथील रेल्वे कोच फॅक्टरीचे दोन वेळा निवडणुका तोंडावर आल्यानंतर उद्घाटन करण्यात आले. अनेक वर्षाचा कालावधी जावूनही रेल्वे कोच फॅक्टरीमधून अद्याप उत्पादन सुरु नसल्याचे सांगून सरकारला धारेवर धरले. रेल्वे विभागाकडून रेल्वे मार्गाचे बांधकाम करत असताना शेतकऱ्यांच्या वहिवाटीतील रस्ते बंद करुन रेल्वे मार्गावरती युबी,ओबी अशा रस्त्यांची निर्मीती केली जाते परंतू हे रस्ते दर्जाहीन असल्याने शेतकऱ्यांना अडचणीचा सामना करावा लागतो.

जिल्हयातील रेल्वे संबंधीच्या समस्यांवर बोलत असताना धाराशिव रेल्वे स्थानकावरील रॅक पॉइंन्ट येथे निवारा शेड नसल्याने रेल्वेने आलेली खते,अन्नधान्याची पावसाळ्यात मोठया प्रमाणात नासाडी होते. रॅक पॉइंन्ट येथे निवारा उभा करण्याकडेही खासदार ओमराजे यांनी रेल्वे मंत्री यांचे लक्ष वेधले.

रोटरी क्लब आणि लक्ष्मीकांत भंडारी यांच्या वतीन श्री महादेव आणि हनुमान मंदिर अध्यात्मिक पीठास दोन जलकुंभ भेट

लातूर : रेणापूर तालुक्यातील पाथरवाडी श्री महादेव आणि हनुमान मंदिर अध्यात्मिक पीठास रोटरी क्लब ऑफ लातूर आणि लक्ष्मीकांत भंडारी यांच्या वतीने दोन पाण्याच्या टाक्या (जलकुंभ) भेट देण्यात आले.

याप्रसंगी रोटरी क्लबचे अध्यक्ष डॉ. संजय वारद , लक्ष्मीकांत भंडारी, चंद्रकांत गुंडरे , मामडगे गुरुजी, विलास आराध्ये गुरुजी, प्रकल्प प्रमुख नवनाथ मद्दे मामा यांसह अनेक मान्यवर उपस्थित होते. यावेळी प्रकल्पाच्या वतीने उपस्थित सर्व मान्यवरांचे स्वागत करण्यात आले. यावेळी आपले मनोगत व्यक्त करताना डॉ. वारद यांनी केवळ एवढ्यावरच न थांबता क्लबच्या वतीने या प्रकल्पास यापुढील काळातही आवश्यक ती मदत, सहकार्य करण्यास आपण व आपले सहकारी तयार असल्याचे सांगितले. प्रकल्प प्रमुख मद्दे मामा यांनी यावेळी बोलताना, या प्रकल्पात वृद्धाश्रम वारकरी शिक्षण आणि शेतकऱ्यांसाठी मार्गदर्शन इत्यादी उपक्रम सुरू आहेत. प्रामुख्याने वृद्धाश्रम सुरू झालेला आहे. सध्या पाच महिला आजी यांना प्रवेश दिलेला आहे. समाजातील दानशूर व्यक्तीनी सढळ हाताने मदत करावी. या प्रकल्पात आपल्या घरातील व्यक्तीचा वाढदिवस, पुण्यतिथी, लग्नाचा वाढदिवस यानिमित्ताने अन्नधान्य किंवा वस्तुस्वरूपात मदत करावी,असे आवाहन केले. कार्यक्रमाचे सूत्रसंचालन विलास आराध्ये गुरुजी यांनी केले. स्नेहभोजनाने कार्यक्रमाची सांगता झाली.

राज्याच्या प्रधान मुख्य वनसंरक्षक (वन बल प्रमुख) पदी प्रथमच महिला अधिकारी शोमिता विश्र्वास यांच्याकडे जबाबदारी सुपूर्द

मुंबई, : महाराष्ट्र राज्याचे प्रधान मुख्य वनसंरक्षक (वन बल प्रमुख) या पदाचा अतिरीक्त कार्यभार आज (दिनांक ३१ जुलै २०२४) रोजी श्रीमती शोमीता विश्र्वास, भा.व. से. यांनी मावळते प्रधान मुख्य वनसंरक्षक (वन बल प्रमुख) शैलेश टेंभूर्णीकर यांचेकडून नागपूर येथे स्वीकारला. श्रीमती शोमीता बिश्र्वास (भावसे) या १९८८ च्या बॅचच्या महाराष्ट्र राज्यातील उत्कृष्ट कामगिरी करणाऱ्या भारतीय वनसेवेतील वरिष्ठ अधिकारी आहेत. प्रधान मुख्य वनसंरक्षक पदी नियुक्ती होणाऱ्या त्या पहिल्या महिला अधिकारी ठरल्या आहेत. याबद्दल वनमंत्री सुधीर मुनगंटीवार यांनी श्रीमती विश्र्वास यांचे अभिनंदन करून त्यांना शुभेच्छा दिल्या आहेत. राज्याच्या मुख्य सचिव, पोलिस महासंचालक या पदांपाठोपाठ आता वन विभागाच्या प्रधान मुख्य वनसंरक्षक पदी महिला अधिकारी यांची नियुक्ती झाली आहे, ही गौरवाची बाब असल्याचे ते म्हणाले.

प्रधान मुख्य वनसंरक्षक वनबल प्रमुख या पदाचा कार्यभार स्वीकारण्यापूर्वी श्रीमती विश्र्वास यांनी प्रधान मुख्य वनसंरक्षक तथा मुख्य कार्यकारी अधिकारी महा कॅम्पा, महाराष्ट्र राज्य नागपूर या पदावर काम केले आहे. राज्य आणि केंद्राशी कार्यक्षमतेने समन्वय साधत त्यांनी कॅम्पा योजना राज्यात अत्यंत प्रभावीपणे राबविलेली आहे.

याशिवाय त्यांनी केंद्र सरकारमध्ये विविध वरिष्ठ पदावर अत्यंत महत्त्वाचे काम केलेले आहे. त्यामध्ये मुख्य कार्यकारी अधिकारी राष्ट्रीय औषधी वनस्पती मंडळ, आयुष मंत्रालय दिल्ली, सहसचिव कृषी आणि शेतकरी कल्याण मंत्रालय भारत सरकार, दिल्ली या महत्त्वाच्या पदांचा समावेश होतो. राज्य व केंद्रीय स्तरावरती अत्यंत महत्त्वाच्या विविध पदांवरती काम केल्याने श्रीमती शोमीता बिश्र्वास यांना प्रशासन सक्षमतेने चालवण्याचा प्रदीर्घ अनुभव आहे.

प्रधान मुख्य वनसंरक्षक (वन बल प्रमुख) श्री. टेंभुर्णीकर आज सेवानिवृत्त झाले. यावेळी प्रधान मुख्य वनसंरक्षक (वन्यजीव) महिप गुप्ता, प्रधान मुख्य वनसंरक्षक (उत्पादन व व्यवस्थान) श्रीनिवास राव, अपर प्रधान मुख्य वनसंरक्षक (अर्थसंकल्प नियोजन व विकास) कल्याणकुमार, अपर प्रधान मुख्य वनसंरक्षक तथा केंद्रस्थ अधिकारी नरेश झुरमुरे यांच्यासह भारतीय वनसेवा व महाराष्ट्र वनसेवेचे सर्व वरिष्ठ वनअधिकारी व कार्यालयातील सर्व अधिकारी व कर्मचारी वर्ग मोठ्या संख्येने उपस्थित होते.

अपर मुख्य सचिव नितीन गद्रे, सचिव सुमंत भांगे सेवानिवृत्त

मुंबई, :अपर मुख्य सचिव (सेवा) नितीन गद्रे आणि सामाजिक न्याय विभागाचे सचिव सुमंत भांगे यांच्या सेवानिवृत्ती निमित्ताने मुख्य सचिव सुजाता सौनिक यांच्या उपस्थितीत निरोप समारंभ संपन्न झाला.

मंत्रालयातील परिषद सभागृहात आयोजित कार्यक्रमास विविध विभागाचे अपर मुख्य सचिव, प्रधान सचिव, सचिव मोठ्या संख्येने उपस्थित होते. तसेच राजपत्रित अधिकारी महासंघ,कर्मचारी संघटनेचे पदाधिकारी, मंत्रालयील अधिकारी कर्मचारी उपस्थित होते. मुख्य सचिव श्रीमती सौनिक म्हणाल्या की, श्री गद्रे आणि श्री भांगे यांनी त्यांच्या नोकरीच्या कालावधीत अनेक विषय हाताळून महत्त्वाचे निर्णय घेतले आहेत. त्यांचे काम करण्याचे कौशल्य, एखाद्या विषयात सखोल अभ्यास करून निर्णय घेणे, त्यांचा आत्मविश्र्वास कौतुकास्पद आहे. आम्हाला त्यांच्याकडून खूप काही शिकता आले. गतीने काम करणे, कठीण परिस्थितीत संयम ठेवणे, अशा विविध गोष्टी शिकता आल्या.निवृत्ती हा जीवनातील एक नवीन टप्पा मानला जातो.आयुष्याच्या दुसऱ्या टप्प्यात प्रवेश म्हणजे सेवानिवृत्तीचे आयुष्य आरोग्यदायी,आनंदी जावे यासाठी त्यांनी यावेळी शुभेच्छा दिल्या.

इस्त्रायलने विविध क्षेत्रात केलेली प्रगती उल्लेखनीय - उपमुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस

मुंबई, :- भारत आणि इस्त्रायल यांना दोन हजार वर्षांचा समृध्द असा इतिहास लाभला आहे. दोंन्ही देश एकच वेळेस स्वतंत्र झाले. इस्त्रायलने अल्पावधीत विविध क्षेत्रात केलेली प्रगती उल्लेखनीय आहे, असे प्रतिपादन उपमुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांनी येथे केले.

इस्त्रायलच्या स्वतंत्रता दिनानिमित्त हॉटेल सेंट रेजिस येथे कार्यक्रमाचे आयोजन करण्यात आले होते. त्यावेळी उपमुख्यमंत्री श्री. फडणवीस बोलत होते. यावेळी इस्त्रायलचे भारतातील राजदूत नाओर गिलोन, वाणिज्य दूत कोबी शोष्णय, मुंबई महानगरपालिकेचे आयुक्त भूषण गगराणी, सार्वजनिक बांधकाम विभागाच्या अपर मुख्य सचिव मनीषा म्हैसकर, मुंबईचे पोलिस आयुक्त विवेक फणसळकर, माजी केंद्रीय मंत्री सुब्रमण्यम स्वामी आदी उपस्थित होते.

उपमुख्यमंत्री श्री. फडणवीस म्हणाले की, भारत आणि इस्त्रायल यांनी आपापली संस्कृती जपली आहे. ज्यू बांधवांनी वेगवेगळ्या समस्यांना सामोरे जात विज्ञान आणि तंत्रज्ञानात केलेली प्रगती शिकण्यासारखी आहे. दोन्ही देशांची मुळे खोलवर रुजलेली आहेत. इस्त्रायलमधून अनेक ज्यू बांधव भारतात स्थलांतरित झाले. त्यापैकी काही महाराष्ट्रात आले. ते येथील संस्कृतीत मिसळून गेले. ते चांगल्यापैकी मराठी बोलतात. भारत आणि इस्त्रायल यांच्यातील संबंध आणखी दृढ होतील, असा विश्र्वास त्यांनी व्यक्त केला.

महानगरपलिका आयुक्त श्री. गगराणी म्हणाले की, इस्त्रायलने संघर्षपूर्ण परिस्थितीतून स्वतःचा विकास केला. आज इस्त्रायलने विज्ञान आणि तंत्रज्ञानात बजावलेली कामगिरी उल्लेखनीय आहे

महाराष्ट्र आणि इस्त्रायल यांच्यात विशेष नाते आहे. कोकण भागात बेने इस्त्रायल या नावाने ज्यू बांधव ओळखले जातात. भारत आणि इस्त्रायल यांच्यातील संबंध आणखी वृद्धिंगत होतील, असा विश्र्वास व्यक्त केला.

अपर मुख्य सचिव श्रीमती म्हैसकर म्हणाल्या की,भारत आणि इस्त्रायल यांच्यात दोन हजार वर्षांपासून संबंध आहेत. इस्त्रायल मधील काही ज्यू बांधव स्थलांतरित होऊन कोकणात स्थायिक झाले. ते विविध क्षेत्रात सक्रिय आहेत. भारत आणि इस्त्रायल यांच्यात व्यापारी संबंध चांगले आहेत. भारताच्या अमृत काळात हा व्यापार आणखी वाढेल. प्रधानमंत्री नरेंद्र मोदी यांनी अलीकडेच इस्त्रायलला भेट दिली आहे.

हिमायतनगर तहसिल कार्यालयाच्या ’त्या’ लाचखोर लिपीकेस भोकर जिल्हा सत्र न्यायालयाने दिली ३ वर्षांची शिक्षा

भोकर - हिमायतनगर तहसील कार्यालयातील एका लिपीकेने शेताच्या फेरफार ची नक्कल देण्यासाठी एका शेतकऱ्याकडे लाचेची मागणी केली आणि पंचासमक्ष ती लाच स्विकारली असल्या प्रकरणी सन २०१६ मध्ये हिमायतनगर पोलीसात गुन्हा दाखल करण्यात आला होता.साक्षीपुराव्यांनी लाचखोर लिपीका दोषी ठरल्याने भोकर जिल्हा व अतिरिक्त सत्र न्यायालयाचे न्यायाधीश वाय.एम.एच. खरादी यांनी दि.३१ जुलै रोजी त्या लिपीकेस ३ हजार रुपये दंड व ३ वर्षांची शिक्षा सुनावली आहे.

हिमायतनगर तहसील कार्यालयातील लिपिका श्रीमती सुनीता दत्तात्रय गोपेवाड वय ३५ वर्षे रा. हिमायतनगर जि. नांदेड, यांनी गट क्र. २२५ मधील शेताच्या फेरफार क्र.७६१ ची नक्कल देण्यासाठी माधव राजाराम थोटे या शेतकऱ्यास

लाच मागितली होती या शेतकऱ्यांस लाच देणे व घेणे कायदेशीर गुन्हा आहे हे लक्षात आल्याने सदरील शेतकरी लाच लुचपत प्रतिबंध विभाग नांदेड येथे जावून दि.३० मे २०१६ रोजी तकार दिली. यावरुन लाच लुचपत प्रतिबंधक विभाग नांदेडचे पोलीस निरीक्षक बी.एल. पेडगावकर यांच्या पथकाने हिमायतनगर या प्रकरणी संबंधाने पडताळणी केली असता यावेळी उपरोक्त लिपीकेने फेरफार नक्कल देण्यासाठी पंचासमक्ष पैशाची मागणी करून स्वतः १२० रुपयांची लाच स्विकारली व लाच घेतांना लाच लुचपत प्रतिबंधक विभागाच्या पथकाने सदरील लिपीकेस रंगेहाथ पकडले यावरून हिमायतनगर पोलीसात भ्रष्टाचार प्रतिबंधक अधिनियम १९८८ प्रमाणे या त्या लाचखोर लिपीकेविरुद्ध गुन्हा दाखल करण्यात आला होता.

या गुन्हा प्रकरणी लाचलुचपत प्रतिबंध विभाग नांदेडचे पोलीस निरीक्षक बी.एल. पेडगावकर यांनी सखोल तपासा अंती भोकर जिल्हा व अतिरिक्त सत्र यायालयात क्र.२६/२०१६ ने दोषारोप पत्र दाखल केले. यावरून न्यायालण्याने एकूण ४ साक्षीदारांची साक्ष घेतली यावेळी आरोपीचे वकील व सरकारी अभियोक्ता ॲड. श्रीमती शैलजा पाटील व ॲड. श्रीमती अनुराधा गोवर्धन रेडडी (डावकरे) यांच्यात झालेल्या युक्तीवादात सरकार पक्षाची बाजू भक्कम ठरल्याने भोकर जिल्हा व अतिरिक्त सत्र न्यायालयाचे न्यायाधीश वाय.एम.एच. खरादी यांनी दि.३१ जुलै २०२४ रोजी त्या लाचखोर लिपीका श्रीमती सुनीता गोपेवाड यांना १ वर्षाचा कारावास व १ हजार रुपये दंड आणि कलम १३ भ्रष्टाचार प्रतिबंध अधिनियम १९८८ मध्ये २ वर्षाचा कारावास व ३ हजार रुपये दंड आणि हा दंड न भरल्यास ३ महिन्याचा वाढीव कारावास अशी एकूण ३ हजार रुपये दंड व ३ वर्ष कारावासाची शिक्षा सुनावली आहे.

या गुन्ह्याच्या न्यायालयीन कामकाजा दरम्यान पैरवी अधिकारी म्हणून लाच लुचपत प्रतिबंधक विभाग नांदेड पो. नि. जमिर नाईक, पो. ना. प्रदीप कंधारे,पो.नि.बी.एन. थोरात यांनी काम पाहिले आहे.

आता दै. लातूर प्रभात इंटरनेटवर वाचा एका क्लिकवर www.dainiklaturprabhat.in

झरोका

एक – पर्यायाला पर्याय नसतोच हे सारे सूचक ज्ञान, तत्वज्ञान, कायदा ज्ञात असतानाही राज्यसरकार मराठा समाजाला कुणबी ठरवून आरक्षण देण्यासाठीची गफलत कशी काय करते आहे हेच कळत नाही. डोकं बधीर झालंय.

दुसरा – अरे, आरक्षण, विकास, जनहित या बाबी सत्ताधारी लोकप्रतिनिधीना जूजबी वाटतात. त्यांची खूर्ची, त्यांचे पद कसे आबाधीत, सुरक्षीत आणी कायमस्वरुपी तेच ते असावे यासाठीच ते धडपडत असतात मग मराठा आरक्षण मागणी ती ही कूणबी ठरवून ओबीसी मधूनच द्यावी ही मराठ्याची मागणी जरांगे पाटील यांच्या तोंडून वदविली जाते आहे तीच घातकी आहे. त्यामूळे शिंदे सरकारच्या लेखी पर्यायाला दुसरा पर्याय असू शकत नाही पण लेखी काय आहे तेच लोकासमोर आले नसल्याने पेच निर्माण झाला आहे. त्यासाठी तू कशाला काळजी करतोस.

एक – अहो, बाळासाहेब ठाकरेच्या शिवसेनेचे फूटीर नेते आणी विद्यमान मुख्यमंत्री एकनाथ शिंदे यानी छत्रपती शिवाजी महाराजाची शपथ घेवून मराठा समाजाला आरक्षण देण्याची ग्वाही दिली आहो. त्याचे काय.

दुसरा – अरे, छत्रपती शिवाजी महाराज हे मराठा, छत्रपती होते. मराठाशाहीत कुणबी कोठून आले आणी आले असतील तर ओबीसीतून नक्कीच नाही मग पर्याय केंद्र सरकारच हाती असल्याने आरक्षणाला पर्याय केंद्र सरकारच हाती असल्याने आरक्षणाला पर्याय नाहीच, तो कायद्याच्या कचाट्यात आहे त्यास कोण जबाबदार !

एक – अहो, मग मराठा, कूणबी आरक्षणाचे काय.

दुसरा – अरे, काळजी करु नकोस. नरेंद्र–देवेंद्र या नावाची कुंडली राहूल, मल्लिकाअर्जन, शरद, उध्दव, पृथ्वीराज, द्रोपदी, अन् संजय चौकशीच्या चक्रव्यूव्हात मग्न आहेत एवढेच !

लोकशाहीर अण्णाभाऊ साठे यांच्या जयंती निमित्ताने !

संपादकीय...

स्वातंत्र्यपूर्व काळातही वर्ण–वर्ग व्यवस्था जाती व्यवस्था कार्यरत होतीच, कर्मावर जात आणी चालीरितीवर धर्म अशी व्यवस्था मनुसंस्कृतीनी करुन ठेवलेली होती. त्या काळात महर्षी धोंडोकेशव कर्वे, म.फुले, राजश्री शाहू महाराज यानी समाजप्रबोधनाची गरज प्रकट केली होती. महिला, पुरुषाना समानसंधी द्यावी अशी फुले, शाहू, कर्वे यांची भुमिका होतीच ती कार्यरत होतीच. त्यावेळी म.फुले दाम्पत्यानी महिला, मुलीसाठी शाळा सुरु केली. त्यावेळी सावित्री बाईच्या शाळेत लहूजी वस्तादानी त्यांच्या कन्येस शाळेत पाठविले आणी महिलामध्ये शैक्षणीक ज्योत प्रकाशमय होत गेली हाच इतिहास आजच्या यूवापिढीला मार्गदर्शक ठरु शकतो पण लोकशाहीर अण्णाभाऊ साठे यांच्या जयंती निमित्ताने जे कांही घडते आहे ते अपरिपक्व ठरते आहे की काय अशीच लोकप्रतिक्रिया व्यक्त होताना दिसते आहे ती नाकारता येण्यासारखी नसावी असे म्हटल्यास वावगे ठरु नये असे वाटते.

लोकशाहीर, साहित्य सम्राट, कामगार चळवळीचे नेते अण्णाभाऊ साठे यांची शंभरीपारनेतरची ही जयंती साजरी करीत असताना एक वैचारीक साक्षमोक्ष होणे गरजेचे वाटते. श्रमिकाना न्याय व हक्क देण्यासाठी मुंबईतील मिलकामगारासाठी अण्णाभाऊ या तरुणाने मालकाशीच संघर्ष केला. त्या संघर्षातून त्यांची लेखणी पूढे आली. तत्पूर्वी किसन फागू बनसोड, हिरा बनसोड या लेखक, लेखकाणीनी दलितांचे सुख–दुःख चव्हाट्यावर आणलेच होते परंतू अण्णाभाऊ साठे यांनी दीन, दलित, अल्पसंख्याक कामगाराच्या वेदनेला धार दिली आणी अण्णाभाऊ साठे यांची लेखणी न्यायीक तलवार बनून लोकसमूहात अवतरली आणी कथा, कांदबऱ्या मधून एक फकिर, अण्णाभाऊ साठे साहित्याचा सम्राट बनून संयूक्त महाराष्ट्र चळवळीतील एक शिल्लेदार लोकशाहीर पूढे आला आणी संयूक्त महाराष्ट्र चळवळ यशस्वी झाली यांचे श्रेय अण्णाभाऊ साठे, अमर शेख, गवाणकर अदीनाच जाते त्यातली अण्णाभाऊची मैना कोणी ही विसरता कामा नये असे म्हटल्यास ते कथीत ठरु नये असेच वाटते.

अण्णाभाऊ साठे यानी कामगारासह दीन, दलिताच्या छळवणूकीस त्यांच्या न्यायीक प्रक्रियेसाठी लढा दिला. अण्णाभाऊ साठे यांच्या कारकिर्दीत कामगार, मजूरासाठी लढणारे डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर आणी कम्यूनिस्टाच्या माध्यमातून अण्णाभाऊ साठे हेच प्रतिनिधीत्व करीत होते परंतू तत्कालीन परिस्थितीत डावे म्हणवून घेणाऱ्या कॉग्रेस किंवा कम्यूनिष्ठिानी डॉ. बाबासाहेब, अण्णाभाऊ साठे यांची भेट होण्यात अडथळे निर्माण केले त्यात अण्णाभाऊ साठे हतबल झाले असले तरी मागासाना, अस्पृश्याना काय हवे आहे, कशात हित, अनहित आहे हे लोकशाहीर अण्णाभाऊ यांना कळले तेंव्हा डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर नव्हते परंतू अज्ञानातून ज्ञान प्राप्त होताच जग बदलून टाक, घालूनी घाव, मज सांगून गेले भिमराव असे प्राप्त वचन देवून अण्णाभाऊनी त्यांची फकिरा बाबासाहेबाना आदरांजलीपूर्व अर्पीत केली पण आज घडीला आंबेडकरी, साठेवादी जनता कोणाचे लांगूणचालन करते आहे हा विषय संशोधनात्मक ठरावा असे वाटते.

लोकशाहीर, साहित्य सम्राट अण्णाभाऊ साठे याना जागतीक स्तरावर ग्रामीण, दलित साहित्याचा बादशहा, कामगार नेता, स्वाभिमानाचा शेतू अशी प्रतिमा उभी असताना कोणीतरी अण्णाभाऊ साठे यांना जाती,भेदाच्या दरीतच कोंडवून ठेवण्याचे प्रयत्न करीत असताना जागतीक क्रांतीकारी लेखक–कवी पॅथरनेते नामदेव ढसाळ यानीच लोकशाहीर अण्णाभाऊ साठे यांची पूण्यतिथी आणी जयंती साजरी करण्याचे योगदान दिले होते ते कोणासही ज्ञान असावे, नसावे ही बाब जाती मतभेदाची बाब असू शकते पण आंबेडकरी चळवळीतील कर्यकर्त्यानी अण्णाभाऊना स्विकारले पण आज त्यांना मातंग समाज कोंडवून ठेवू पाहात आहे ही बाब वेदनादायी ठरते. हे कोण–कोणास सांगावे असा हा प्रश्न अनुत्तरीच राहातो. पण कांहीही असो बाबासाहेबानंतर अण्णाभाऊ पूढे येत आहेत हे प्रगतीचे लक्षण ठराव, अद्योगतीचे ठरु नये एवढीच लोकभावना व्यक्त होताना दिसते आहे. अण्णाभाऊ साठे यांच्या जयंतीनिमित्ताने सद्सद्विवेध बुध्दीला स्मरुण प्रणाम.

काय बोलता राव ?

लोकशाहीर, साहित्य सम्राट अण्णाभाऊ साठे यांची शंभरीपारची जयंती साजरी होते आहे. राजकारणी, सत्ताकारणी लोकप्रतिनिधी, साहित्यीक, पत्रकार, सामाजीक कार्यकर्त्यानी अण्णाभाऊ भारतरत्न हा मानाचा राष्ट्रीय पुरस्कार देण्याची मागणी केली होती. महाराष्ट्र व महाराष्ट्रा बाहेरील नेते, विचारवंताच्या,लोकप्रतिनिधीच्या बरोबरच ठाकरे सरकार मधील माजी मंत्री आ. अमित देशमूख विद्यमान मंत्री संजय बनसोडे, माजी आ. सुधाकर भालेराव, आ. संभाजीराव पाटील निलंगेकर, आ. अभिमन्यू पवार, आ. रमेशप्पा कराड हे अग्रेसर होते पण आजाघडीला हे संगळे लोकप्रतिनिधी लोकशाहीर अण्णाभाऊ साठे याना भारतरत्न देण्यासाठी पूढाकार का घेत नाहीत हे काय गौडबंगाल आहे, हेच कळत नाही.

काय बोलता राव,

अरे, कालच लोकसभेच्या अधिवेशन काळात खा. वर्षा गायकवाड यानी अण्णाभाऊ साठे याना भारतरत्न पूरस्कार देण्यासाठीचा प्रस्ताव मांडला पण त्यास कोणीच दुजोरा दिला नाही. कारण कॉग्रेस, भाजपा, राष्ट्रवादी, सेना, वगैरे हे गटतट जातीयवादीच असावेत. असेच गृहीत धरावे लागते परंतू उद्याच्या निवडणूकी प्रसंगी हे दलित, अस्पृश्य मतदार काय भुमिका घेतील, ती घ्यावीच लागेल हे ही अण्णाभाऊ साठे यानीच सांगावे लागेल काय हा दुराभास कशासाठी ठरावा. मग बोला दाजीबा !

उद्धव ठाकरेंनी मानसिक दिवाळखोरी दाखविली चंद्रशेखर बावनकुळे यांचा हल्लाबोल धर्माच्या आधारावर मते घेण्याची भाषा विभाजनाची भाषा करण्यावर आमचा आक्षेप

मुंबई : उद्धव ठाकरे यांनी उपमुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांच्याविषयी ज्या भाषेचा वापर केला आहे, त्यातून त्यांनी मानसिक दिवाळखोरी दाखवून दिली आहे, असा हल्लाबोल भारतीय जनता पार्टीचे प्रदेशाध्यक्ष आमदार श्री चंद्रशेखर बावनकुळे यांनी केला. देवेंद्र फडणवीस आणि तुमची काय क्षमता आहे, असाही प्रश्न्न त्यांनी विचारला. छत्रपती संभाजीनगर येथे ते वृत्तवाहिन्यांच्या प्रतिनिधींशी बोलत होते. उद्धव ठाकरेंना चिथावणी देणारी भाषा शोभत नाही, असे सांगून श्री बावनकुळे म्हणाले, त्यांनी ज्याप्रकारच्या शब्दांचा वापर केला, ते जर हिंदूहृदयसम्राट बाळासाहेब ठाकरे यांनी ऐकले असते तर त्यांना काय वाटले असते. उद्धव ठाकरे अशा भाषेचा वापर हिंदुत्व सोडून ख्रिश्र्चन आणि मुस्लिम मतांच्या भरवशावर करीत आहेत. देवेंद्र फडणवीस राज्याला विकासाकडे नेणारे आणि नवे व्हिजन देणारे नेतृत्त्व आहे. उद्धव ठाकरे हे आता जाती–पातीच्या राजकारणावर उतरले असून धर्माच्या आधारावर मते घेण्याची भाषा करीत आहे. महाराष्ट्रातील जनता त्यांना मतांनी झोडपल्याशिवाय राहणार नाही.

आरे चे उत्तर कारे मध्ये देऊ!

हे राज्य संस्कारमय राज्य आहे. सर्व धर्म, सर्व समाज येथे एकत्र राहतो. जातीपातीचे राजकारण करून समाजा–समाजात तेढ निर्माण करण्याचे काम उद्धव ठाकरेंनी केले आहे, त्यांच्या विभाजनकारी भाषेवर आमचा आक्षेप आहेच. भाजपा त्याच्या 'आरे च्या भाषेला कारे' अशा शब्दात उत्तर देईल.

–ते असेही म्हणाले–

१० वर्षे मोदींच्या सभामुळे उद्धव ठाकरे यांचे खासदार निवडून आले, पण आता ते उपकार विसरले आहेत. एकीकडे भगवान शंकराचे नाव घ्यायचे आणि अशी भाषा वापरायची ही संस्कृती आणि संस्कार आहेत का? नाशिक, परभणीच्या व मुंबई येथे उबाठा गटाच्या विजयी मिरवणूकीत पाकिस्तानचे झेंडे झळकले जातीपातीचे राजकारण करून समाजा–समाजात तेढ निर्माण करण्याचे काम उद्धव ठाकरेंनी केले.

चला वर्षानुवर्ष मांगवाड्याच्या बाहेर उभ्या असलेल्या आबेडकराना घरात घेऊयात...

काही जण म्हणतात या माणसांनाच खूप प्रश्र्न पडतात. माझ्या मते प्रश्र्न पडलेच पाहिजेत, ते जिवंत असल्याचे लक्षण असावे. किशोरवयीन अण्णांनाही असाच एक प्रश्र्न पडला असावा. म्हणून कित्येक वर्षांपासून अण्णांच्या सर्व कादंबऱ्या, पुस्तके, प्रवास वर्णन, काव्ये, चित्रपट प्रश्र्नच विचारत आहेत. व्यवस्थेशी, समाजाशी आणि आपल्या सर्वांशी. तो म्हणजे कि माझ्या समाजातील युवकांना या विस्कटलेल्या परिस्थीवर प्रश्र्न पडतो कि नाही?

सर्वांना प्रश्र्न पडतात तसा मलाही एक खतरनाक प्रश्र्न पडलाय आम्हां युवकांकडून अण्णांना कोणत्या बदलाची अपेक्षा असावी?

काळाभोर अंधार मागे टाकून उजेडाकडे तर सगळेच जातात. पण अंधारातल्या त्या रात्रीनं बद्दल कुणीच बोलत नाही. फकिराच्या बापाला त्याच्याच गावातल्या वेशीत कुचकरून टाकलं जातं पण त्या अघोराबद्दल बोलण्यासाठी कुणाचीच जीभ वळत नाही. सत्तूच्या पिस्तुलातली दारू दुनियेला दिसली, पण आयाबाईच्या अब्रूचे रक्षण करतो म्हणून मुखातून त्यासाठी मायेनं गायलेले गीत दिसलं नाही. मुंबई सोन्याची नगरी, घोडा–गाडी, चकमक इमारतीवर सगळे खुश पण कुठंतरी कोपऱ्यात झोपड्यांमध्ये गुरांसारखी वावरणारी माणसं बघून कुणाचाच कंठ दाटून आला नाही. एकीकडे काट्याकुपाटीच्या मागचा मांगवाड्याचं जगणं तर दुसरीकडे मलबार हिलचा कुबेरावर लिहून जगासमोर हे परखड सत्य मांडणं सोपं नव्हतं. पाण्यात राहून माशाशी वैर घेतला. जीव मुठीत घेऊन जगणं अन सिंहासारखा वागणं फक्त अन्नाला जमलं. पण हे सगळं कशासाठी?

त्याने हि गप्प राहायला पाहिजे होत मेणाचं घरटं बांधून बायको–लेकरांना कुशीत घेऊन. कशाला जिंदाबाद–मुर्दाबादचे नारे देत पिंजून काढला महाराष्ट्र. तो तर परिस्थितीच्या घावामुळे शिकू शकला नाही. मग का माघारी एवढे वाङ्मय सोडून गेला असेल . कदाचित हे त्याला कळलं असेल का ? म्हणून शिकण्यावाचून बरबाद झालेल्या पिढ्या, गुलामीत सडलेला समाज, इथल्या भ्रष्ट कारभाराबद्दल, जातीपाती बद्दल, अघोऱ्या रूढी–परंपरा बद्दल, चक्रव्युहात अडकलेल्या माणसाबद्दल, पोटाच्या खळगीसाठी कुणाचाही कोथळा काढणाऱ्या गुंडांपासून रात्रीच्या जेवणासाठी देह विक्री करणाऱ्या आया–बहिणी बद्दल का त्याला हे सगळं लिहावंसं वाटलं असेल. फक्त गोष्टी घडत आहेत हे सांगण्यासाठी कि या सर्व गोष्टी समजून ऐकून तळपायाची आग मस्तकात उतरून बदल घडवण्यासाठी.

आयुष्यभर रानात चरून दावणीलाच बांधलेल्या मेंढ्या–बकऱ्या सारखं जगन म्हणजे शूरवीर पणा नाही. आता खुट्याची दोरी दातांनी चिघळत–चिघळत का होईना पण त्या दावणीतून मुक्त होण्याची वेळ आली आहे. . जातीवर समूहावर झालेल्या अन्याय अत्याचाराला स्मरून त्याला प्रेरणा समजून पुढे जाऊयात. कार्ल मार्क्स च्या म्हणण्याप्रमाणे जगातला कोणताही धर्म अफूची गोळी आहे. त्याला श्रद्धे पुरती घ्यावी अन्यथा त्याला जेव्हडे चिघळाल तेवढी नशा चढेल.आपण युवकांनी स्वतःच्या अन समाजाच्या प्रगतीच्या वाटेत येणाऱ्या सर्व अडथळ्यांवर प्रश्र्न उपस्थित करूयात. त्याला सोडवण्यासाठी उपाययोजना आखूयात. समाजा–समाजामध्ये भेदभाव निर्माण करणाऱ्या ठेकेदारांपासून दूर राहुयात मित्रानो जातीपातीच्या दरीत खोलवर उडी मारून फक्त मृत्यूचं मिळणार आहे. याबद्दल अण्णांनी आयुष्यभर पांढरा कागद शाहीने रंगवलाय अन शाहिरीने भिजवलाय.

अण्णांनी महाराजांना प्रेरणास्थान मानलं. शिवाजी माझा राजा हे कौतुक नितळ मनाने गावाच्या दरीखोऱ्यातून शहरच्या चौकाचौका पर्यंत फिरून साऱ्या जगाला सांगितलं. फक्त राजा होते म्हणून नाही तर त्यांनी त्यांचे कौशल्य, विचार, बुद्धी, स्वराज्याची संकल्पना आणि सत्तेचा वापर जनहितासाठी कसा वापरू शकतो याचे उत्तम उदाहरण जगासमोर ठेवले. मित्रानो आजही वर्षानुवर्षे मांगवाड्याच्या बाहेर उभ्या असलेल्या आबेडकरांना घरात घेऊयात. त्यासाठी धर्मांतर वगैरे करण्याची गरज नाही. आपण त्यांचे न्याय,स्वतंत्र आणि बंधुतेचे विचार जाणून घेऊयात आणि त्यांना आपलं म्हणूयात. शेकडो वर्षांपासून च्या मांग–महार भांडणाला कायमचा पूर्णविराम देऊयात. आपल्या सामाजिक, आर्थिक आणि राजनैतिक अधिकाराचे अंतर कमी करून आपल्याला स्वाभिमानाने वावरण्यासाठी समाजाचे दरवाजे त्यांनीच खोलले आहेत. याचाच पुरस्कार म्हणून अण्णाभाऊंनी आंबेडकरांना फकिरा कादंबरी अर्पण केली. अण्णाभाऊंच्या या दूरदृष्टीचा सम्मान करण्याची आज खऱ्या अर्थात गरज आहे. मांग समाज आता अज्ञानाला विळखा घालून बसला नसून तो प्रगतीच्या वाटेवर चालणारा समाज आहे. विचार करणारा बौद्धिक प्रबळता असणारा समाज आहे. सर्वच क्षेत्रात नेतृत करण्यासाठी सक्षम असणारा समाज आहे.

अजून एक मुख्य समज आपण विकसित करूयात. ती म्हणजे संविधान म्हणजे एका विशिष्ठ समाजाची मक्तेदारी आहे. त्याचं आणि आमचा काहीच संबंध नाही. हि भावना अलीकडच्या काळात आपल्या समाजामध्ये मध्ये रुजवली गेली आहे.

आपल्याला गावकुसाबाहेरून थेट मुख्य गावात प्रवेश मिळाला. कसायला जमिनी दिल्या, पोराबाळांचा कंटाळा करणारी शाळा आज त्यांचा गौरव करत आहे. अडाण्याचा हाताला काम मिळालं, शिकलेल्यांना नोकऱ्यांची संधी मिळाली, ज्यांना आपल्या सावलीचा विटाळ होता आज त्यांच्या समोर ग्रामपंचायती मध्ये माडीवर मांडी टाकून प्रश्र्न विचारत आहोत, हे सगळं वैभव, एवढा सम्मान आपल्याला आपल्या देशाच्या संविधानाने दिलाय मग त्याला एवढे अंतर आपण का द्यायचे?. त्याबद्दल पसरणाऱ्या अपप्रचाराला आपण बळी का पडायचं? उलट अशा दृष्ट विचारणा आपल्या मन मध्ये सुईच्या टोकाएवढी जागा ठेवणार नाही अशा प्राणच या जयंतीच्या निमित्ताने आपण करूयात.

माझ्या आजी–आजोबांनी जयंती साजरी केली, त्यांनतर आई–बाबानी केली म्हणून मी जयंती करणार असाल तर जयंती करू नका. एखाद्या गोष्टीचा करणीकरण भाव जर आपल्याला माहित नसेल तर माहित करून घ्या. आणि अज्ञानात राहून अन्नाची जयंती साजरी करायची असे तर तुम्ही त्यांचा अपमान करत आहात. विषमतेच्या जातीवाद्यांनी तुकाराम महाराजांच्या गाथा तर अगोदरच बुडवल्या गेल्या होत्या. आपण अण्णाभाऊंना न समजता जयंती करत गेलो तर आपण या तुकारामाच्याही गाथा दरवर्षी अप्रत्यक्षरीत्या बुडवत राहू.

आपली आणि समाजाची सामाजिक, आर्थिक, राजनैतिक आणि बौद्धिक प्रगती म्हणजे अन्नाच्या जयंतीचे सार्थक असेल. हि परिस्थिती बदलण्याचे कार्य आपण युवकांनी खांद्यावर घेऊयात. अण्णांची प्रेरणा घेऊन समाजाच्या विकासासाठी व्यवस्थेला प्रश्र्न विचारत राहू. हि वेळ संघटित होण्याची आहे. जातीपातीच्या चिल्हर भांडणात अडकण्याची नाही. शिक्षण, नोकऱ्या, व्यवसाय करण्याची हि वेळ आहे. नवनवीन तंत्रज्ञान, कल्पना, उंच भराऱ्या घेण्याची वेळ आहे. गावातल्या पोरी–पोरांनी गावात शाळा म्हणून थांबायची नाही तर थोडं दूरवर जाऊन शिकण्याची, काही कॉलेजात जायची वेळ आहे. काहींनी शिकून सवरून योग्य वेळी राजकारणात प्रवेश करण्याची वेळ आहे. पोलीस, डॉक्टर, इंजिनियर आवडेल त्या क्षेत्रात प्राविण्य मिळवण्याची वेळ आहे. एकंदरीत जगाच्या वेगाने त्यांच्या प्रगतीच्या मार्गावर आपणही सामील व्हायला होत आहोत हे छाती ठोकून सांगण्याची वेळ आहे. कदाचित याच अपेक्षेने अण्णांच्या सर्व कादंबऱ्या, पुस्तके, चित्रपट प्रश्र्न विचारत असतील. आपण या जयंतीला या सर्व प्रश्र्नाची उत्तरे शोधुयात.

आपला साथी
प्रविण सुनिता रतन बोरकर.
संपर्क : ९७६८७७२७१८
संपर्क पत्ता : अण्णाभाऊ साठे नगर, मानखुर्द, मुंबई, महाराष्ट्र.

साबणाचा पुनर्जन्म

हॉटेल रूम मध्ये चेक इन केल्यानंतर, बॅग्ज ठेवून आपण सहसा पहिल्यांदा वॉशरूम कडे वळतो.बाथरूम काउंटर पाशी ठेवलेला आकर्षक पॅकिंग मधला साबण वापरतो.

प्रत्येक हॉटेल अतिशय चोखंदळपणे साबण,शॅम्पू,त्यांचे पॅकिंग,त्यावरील ब्रॅण्डिंग याकडे लक्ष देऊन निवडत असते.पण हे छोटे आकर्षक साबण पुढे जाऊन त्यांच्यासाठी डोकेदुखी ठरते.१–२ दिवस वापरून ग्राहक साबण तसाच ठेवतात (काही ग्राहक घरी नेतातही !) आणि त्या उरलेल्या साबणाची विल्हेवाट लावण्याची जबाबदारी हॉटेल्स कडे येऊन पडते.तुम्ही म्हणाल एका छोट्याश्यया साबणाला इतकं काय महत्व द्यायचं ? पण मित्रांनो तसं नाही.हा खरंतर जगभरात एक मोठा प्रॉब्लेम आहे.

उदाहरणार्थ भारतातच बघा.भारतात साधारण ५०,००० हॉटेल्स असतील असं गृहीत धरूया (प्रत्यक्षात जास्तच असतील),प्रत्येक हॉटेल मध्ये सरासरी १० रूम्स धरल्या तर एकूण ५ लाख रूम्स आहेत.७०% ेलर्लीरिपिलू ीरींश ने साधारण ३.५ लाख रूम्स दररोज वापरल्या जातात.म्हणजेच दररोज ३.५ लाख साबण थोडेसे वापरून फेकून दिले जात आहेत.'या साबणांचं काय करायचं ?'.असा प्रश्र्न खचितच हॉटेल मधील कुणा गेस्टला पडला असेल !

पण १४ वर्षांपूर्वी अमेरिकेत एका माणसाला हा प्रश्र्न पडला.नुसत्या प्रश्र्नावर तो थांबला नाही तर त्याचं उत्तरही त्याने शोधलं आणि त्या दिवसापासून आजपर्यंत त्याच्या उत्तराने जगभरातील हजारो लोकांचे प्राण वाचवले !.त्याने साबणाला पुनर्जन्म दिला आणि अनेकांना मृत्यूपासून वाचवलं...त्याची ही गोष्ट.अमेरिकेतील शॉन सिपलर तंत्रज्ञानाच्या क्षेत्रात काम करत होता.शॉन ला कामानिमित्त जगभर फिरावं लागत असे. इतकं की वर्षातील १५०–२०० दिवस तो हॉटेल्स मध्येच राहत असे.

२००८ साली अशाच एका हॉटेल मध्ये शॉन थांबला होता तेव्हा त्याला अर्धवट वापरलेल्या साबणाचं पुढे काय होतं हा प्रश्र्न पडला. त्याने लागलीच रूम सर्विसला फोन केला आणि वापरलेल्या साबणांचं तुम्ही काय करता ? हा प्रश्र्न विचारला. उत्तर आलं, आम्ही वापरलेले साबण फेकून देतो. शॉन ने थोडी आकडेमोड केली आणि त्याला लक्षात आलं की लाखो साबण दररोज फेकले जात आहेत.यावर आपण काहीतरी करायला हवं. तो विचार त्याच्या डोक्यात घर करून बसला.काही आठवड्यानंतर तो जेव्हा घरी परतला तेव्हा जवळच असलेल्या केश्रळवरू खपप हॉटेल मध्ये जाऊन त्याने हाच प्रश्र्न विचारला.उत्तर ही तेच मिळालं. त्याने मॅनेजरला विचारलं टाकून देण्याऐवजी तुम्ही हे साबण मला द्याल का ? मॅनेजर ने होकार दिला. त्याच दिवशी त्याने सहा आणखी हॉटेल्सना भेट दिली आणि सगळ्या हॉटेल्सने होकारच दिला.

एका महिन्यातच शॉन असे हजारो साबण घेऊन आला आणि मित्रांच्या साहाय्याने आपल्या गॅरेज मध्येच एक छोटेखानी वर्कशॉप सुरु केले.त्याने बटाटे सोलावेत तसे साबणाचा बाहेरचा भाग सोलून काढला.त्यानंतर ग्राइंडर मध्ये टाकून या साबणांचा चुरा केला.हा चुरा वितळवून नंतर साबणांच्या मोल्ड मध्ये टाकला.एक रात्र सुकविल्यानंतर दुसऱ्या दिवशी साबणाच्या वड्या कापल्या. आणि नवीन साबण तयार ! या सगळ्यासाठी त्याने किचन मध्ये वापरली जाणारे टूल्सच वापरले.या त्याच्या गॅरेजमधून लवकरच तो दररोज ५०० साबण तयार करू लागला. साबण तयार तर होऊ लागले पण त्यांचं करायचं काय ? शॉनच्या वाचनात हे आले होते की जगभरात दररोज सुमारे ९,००० बालके अस्वच्छतेमुळे होणाऱ्या आजारांमुळे मरण पावतात.

यापैकी निम्म्याहून जास्त मृत्यू केवळ नियमित हात धुतल्याने टाळता येऊ शकतात.

आपण तयार केलेले साबण अनेक गरीब देशांतील या बालकांपर्यंत पोहोचविण्याचा शॉनचा प्रयत्न होता.यासाठीच त्याने 'उश्रशरप द्व्हश थीश्रव' नावाची संस्था सुरु केली.

कल्पना उद्दात्त असली तरी प्रत्यक्षात उतरवणे कठीण होते. हजारो हॉटेल्स मधून साबण गोळा करून, प्रोसेस करून, दूरवरच्या अनेक देशांत पोहोचविणे श्रेसळींींळली च्या दृष्टीने कठीण होते आणि यासाठी पैसा उभारावा लागणार होता. देणगी देणाऱ्या अनेक संस्थांकडे त्याने प्रयत्न केले पण पैसे उभे करणे जमत नव्हते.इकडे साबणाचा साठा पण वाढत होता.लवकरच काही केले नसते तर शॉनला हा पूर्ण प्रकल्पच बंद करावा लागणार अशी चिन्हे दिसत होती.तेव्हाच शॉन सिपलर ने एक नवीन बिझनेस मॉडेल वापरायचे ठरवले. त्याने स्वतःच्या संस्थेला एक प्लॅटफॉर्म बिझनेस बनविले.

जसा उबर हा ग्राहक आणि टॅक्सीचालक यांना जोडणारा एक प्लॅटफॉर्म आहे तसा 'लश्रशरप ींहश ुीश्रव' हा हॉटेल्स आणि गरजू बालके याना जोडणारा प्लॅटफॉर्म आहे.

यात दोन्ही बाजूना फायदा व्हावा अशी योजना असते.शॉनने 'लश्रशरप ींहश ुीश्रव' मध्ये सहभागी होणाऱ्या हॉटेल्सना प्रत्येक रूममागे १ डॉलर प्रति महिना अशी नाममात्र फी आकारायला सुरुवात केली.या फी मध्ये हॉटेल्सना तीन फायदे झाले.पहिला म्हणजे साबणाची विल्हेवाट लावण्याच्या जबाबदारीतून मुक्ती,दुसरा म्हणजे पर्यावरणाच्या दृष्टीने डीींरळपरलळश्रळीू ऱ्ररश्री पूर्ण करण्यासाठी मदत आणि तिसरा म्हणजे हॉटेलचा सोशल इम्पॅक्ट दाखविण्याची सोय ! त्याचसोबत णपळींशव छरींळेपी, णपळलशष, लहळश्रवीशप खपींशीपरींळेपरश्र या संस्थांसोबत काम करून साबणाची आवश्यकता जिथे आहे, तिथे ते पाठविण्याची सोय केली.लोकल क्लिनिक्स आणि शाळांसोबत या संस्था काम करतात.लहान मुलांना स्वच्छतेचे महत्व शिकवतात, साबण वाटप आणि वापराची देखरेखही करतात.सध्या 'उश्रशरप ींहश ुीश्रव' ८००० हॉटेल्स (१.५ मिलियन रूम्स) सोबत काम करत आहेत, जगभरात ८ पेक्षा जास्त देशांत साबण प्रोसेस करण्याचे कारखाने त्यांनी सुरु केले आहेत.

१२७ देशांत सात करोड साबण आतापर्यंत त्यांनी पोहोचवले आहेत, आणि हे करत असताना समुद्रात/जमिनीत जाणारा २३ मिलियन पाउंड कचरा कमी केला आहे.याचे सीरिया मधील रेफ्यु जी,सोमालिया,बांगलादेश,पाकिस्तान,झाम्बिया,होन्डु रास हे आफ्रिकन देश सगळ्यात मोठे लाभार्थी ठरले आहेत.अजूनही जगातील ३ बिलियन लोकांकडे साबणासारखी साधी पण जीवनावश्यक सुविधा पोहोचलेली नाही आणि अजूनही हजारो हॉटेल्स साबण फेकून देत आहेत. 'लश्रशरप ींहश ुीश्रव' पासून प्रेरणा घेऊन इतर देशांमध्येही असं काम करणाऱ्या संस्था उभ्या राहू लागल्या आहेत.शॉनने एकापेक्षा अधिक समस्या आपल्या युनिक आयडीयाने सोडवले आहेतच, तेही कुणाच्या देणगीवर अवलंबून न राहता एक प्रोफीटेबल बिझनेस उभारून !

आजही शॉन सगळ्यांना हेच सांगतो '.तुमच्या वॉशबेसिनवर पडून असलेला तो साबणाचा तुकडा कुणाचातरी जीव वाचवू शकतो...तो वाया घालवू नका !' तुम्ही देखील ही माहिती आपल्याकडे न ठेवता पुढे पाठवा...न जाणो कुणी शॉन हे वाचेल आणि जगाला वाचवेल !.

संकलन सागर रामभाऊ तायडे.

राज्यात १ ते १५ ऑगस्ट या कालावधीत पशुसंवर्धन पंधरवडा-२०२४ चे आयोजन

मुंबई, : राज्यातील पशुपालकांमध्ये पंचसुत्रीच्यासंदर्भात जागृती निर्माण करणे तसेच पंचसुत्रीची प्रभावी अंमलबजावणी करण्याच्यादृष्टीने पशुसंवर्धन विभागाच्या वतीने संपुर्ण राज्यात दि.१ ते दि.१५ ऑगस्ट २०२४ या कालावधीत पशुसंवर्धन पंधरवडा-२०२४ आयोजित करण्यात येणार आहे. मुख्यमंत्री एकनाथ शिंदे, उपमुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस, उपमुख्यमंत्री अजित पवार यांच्या मार्गदर्शनाखाली व महसूल, पशुसंवर्धन व दुग्ध व्यवसाय विकास मंत्री राधाकृष्ण विखे-पाटील यांच्या निर्देशानुसार राज्यभर राबविला जाणार आहे.

पशुधनाच्या उत्पादक क्षमतेचा पुरेपुर वापर करुन पशुपालनापासून मिळणाऱ्या उत्पन्नाद्वारे राष्ट्रीय सकल उत्पादनात भर टाकण्याची आवश्यकता विचारात घेऊन राज्यात पशुउद्योजकता निर्माण करण्यासाठी पशुसंवर्धन विभाग विभागाकडून उच्च उत्पादन क्षमता असलेल्या वंशावळीची पैदास, पशुस्वास्थ, पशुखाद्य, पशुचारा व व्यवस्थापन या पंचसुत्रीची अंमलबजावणी करण्यात येत आहे.

पंधरवड्यादरम्यान पंचसुत्रीची माहिती देणाऱ्या कार्यक्रमाची अंमलबजावणी गावपातळीवर शिबीरे, कार्यशाळा,व्याख्याने, तज्ज्ञांचे मार्गदर्शन, यशस्वी पशुपालकांचे अनुभव कथन यासारख्या उपक्रमांचे आयोजन करण्यात येणार आहे.

राज्यातील पशुधनाची पूर्ण उत्पादनक्षमता वापरात आणणे तसेच उत्पादन क्षमतेत वाढ करण्याच्या दृष्टीने पशुपालकांमध्ये जागरुकता निर्माण करण्याबरोबर पशुपालन व्यवसाय फायदेशीरपणे करण्यासाठी प्रोत्साहन देण्यासाठी उपक्रम राबविण्यात येणार आहे.

व्यावसायिक दृष्टीकोनातून व्यवसाय फायदेशीर ठरण्यासाठी पशुजन्य पदार्थ (उदा. मांस, लोकर, अंडी इ.) तसेच दुध व दुग्धजन्य पदार्थांचे उत्पादन, खरेदी, विक्री याची माहिती पशुपालकांना करुन देणे आवश्यक आहे. पशुपालन हा व्यवसाय केवळ शेतीपूरक अथवा जोडधंदा न राहता तो पशुपालकाचा उत्पन्नाचा मुख्य स्त्रोत होईल या दृष्टीकोनातून पशुपालन उद्योजकता निर्माण करण्यासाठी या पंचसुत्रीची अंमलबजावणी करण्यात येत आहे.

या कालावधीत पंधरवड्याची माहिती सर्व पशुपालकांना व्हावी यासाठी व्यापक स्वरुपात देण्यासाठी पशुवैद्यकीय दवाखाने, शासकीय कार्यालये, ग्रामपंचायत, कृषि उत्पन्न बाजार समिती, आठवडी बाजार इत्यादी ठिकाणी पशुपालकांसाठी कार्यक्रमांचे माहितीबाबत प्रसिध्दी करण्यात येईल.

पशुसंवर्धन पंधरवड्यादरम्यान दैनंदिन कार्यक्रमांचे संयोजन व संनियंत्रण आयुक्त पशुसंवर्धन यांच्या मार्फत करण्यात येईल, अशी माहिती विभागामार्फत देण्यात आली आहे.

जागतिक वारसा नामांकनाबाबत युनेस्कोतील भारताचे स्थायी प्रतिनिधी विशाल शर्मा यांचे गुरुवारी मार्गदर्शन

मुंबई, : राज्य शासनाचा सांस्कृतिक कार्य विभाग आणि पुरातत्व व वस्तुसंग्रहालये संचालनालयाच्यावतीने 'भारतातील मराठा लष्करी भूप्रदेश' जागतिक वारसा नामांकनाबाबत मुंबई येथे गुरुवार, दिनांक १ ऑगस्ट रोजी बैठक आयोजित करण्यात आली आहे. जागतिक वारसा केंद्र समितीच्या ४६ व्या अधिवेशनाचे अध्यक्ष आणि युनेस्को मधील भारताचे राजदूत व स्थायी प्रतिनिधी विशाल शर्मा यावेळी मार्गदर्शन करणार आहेत. यावेळी मुख्यमंत्री एकनाथ शिंदे तसेच उपमुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस आणि अजित पवार, सांस्कृतिक कार्य मंत्री सुधीर मुनगंटीवार यांचीही उपस्थिती असणार आहे.

दिनांक १ ऑगस्ट रोजी सायंकाळी ६-३० वाजता सह्याद्री अतिथीगृह येथे ही बैठक होणार आहे. जागतिक वारसा स्थळांच्या यादीत महाराष्ट्रातील लष्करी भूप्रदेश हा वैशिष्ट्यपूर्ण वारसा समाविष्ट व्हावा यासाठी भारताकडून प्रस्ताव पाठविण्यात आला आहे. महाराष्ट्र आणि तामिळनाडू येथील १२ किल्ल्यांचा यामध्ये समावेश आहे.

फिनिक्स फाउंडेशन लोदगा च्या माध्यमातुन बांबू व मिलेट मधील आंतरराष्ट्रीय संशोधनाचा फायदा मराठवाड्याला होणार

लातूर : जगभरात बांबू व मिलेट मधील आंतरराष्ट्रीय संशोधनाचा सखोल अभ्यास करुन त्याचा फायदा मराठवाड्यातील शेतकरी बांधवांना व्हावा या उद्देशाने फिनिक्स फाउंडेशन लोदगा जि. लातुर येथे या विषयातील तज्ञ मंडळी समवेत चर्चा सत्र आयोजित करण्यात आले होते. या चर्चासत्राला पाशा पटेल, अध्यक्ष राज्य कृषी मुल्य आयोग, नंदकुमार, महासंचालक मनरेगा मिशन महाराष्ट्र राज्य, डॉ.विजय खोले माजी कुलगुरू मुंबई विद्यापीठ, प्रा.डॉ.संजय देशमुख माजी कुलगुरू मुंबई विद्यापीठ., डॉ.एम जे खान अध्यक्ष ॲग्रीकल्चर टुडे नवी दिल्ली, डॉ मोहम्मद उस्मान,जेष्ठ कृषी शास्त्रज्ञ, डॉ. एस ए हुसेन, प्रमुख शास्त्रज्ञ केंद्रीय कोरडवाहू शेती अनुसंधान केंद्र हैद्राबाद, श्रेयसी अग्रवाल,मुल्य साखळी तज्ञ चेन्नई, एम व्यंकटराव एन व्ही ॲग्रोटेक प्रा. लि. हैद्राबाद, क्रुणाल नेगांधी, कार्यकारी संचालक ज्युरियन कन्सल्टन्सी मुंबई, मोहन होडावडेकर, अध्यक्ष जनशिक्षण संस्था, सिंधुदुर्ग, संजीव कर्पे, आंतरराष्ट्रीय बांबू तज्ञ, अलिशा चंद्रन पर्यावरण संशोधन अभ्यासक खखढ, मुंबई तथा फिनिक्स फाउंडेशन चे समन्वयक परवेज पाशा पटेल व निवडक प्रगतीशील शेतकरी वर्ग उपस्थित होते.

जगभरात व देशांतर्गत या विषयावर होत असलेल्या संशोधनाचा उपयोग मराठवाड्यातील कोरडवाहु शेतीमधे उपयुक्तरित्या करता यावा व या

माध्यमातून ग्रामीण भागात रोजगार निर्मीती व्हावी या करीता संशोधन करुन रोजगारभिमुख व्यवस्था निर्माण करुन याचा उपयोग मराठवाड्यातील शेतकरी वर्गाला कसा करता यईल यावर या चर्चा सत्रात सविस्तर विचार मंथन करण्यात आले. व या संशोधनाचा लाभ मराठवाड्याच्या शेतकऱ्यांना करुन उपलब्ध करुन देण्यासाठी फिनिक्स फाउंडेशन लोदगा च्या माध्यमातुन या विषया वर संशोधन, शिक्षण व प्रशिक्षण याची सांगड घालुन याचा सविस्तर प्रकल्प आराखाडा तयार करण्याची संपूर्ण जबाबदारी डॉ. संजय देशमुख यांच्या कडे सोपविण्याचे ठरले.

व तसेच ईलेक्ट्रिक चर्गिंगवर चालनारे मिनी ट्रक्टर चे प्रात्याक्षिक व लोकार्पण या वेळी जिल्हाधिकारी वर्षा ठाकुर- घुगे यांच्या हस्ते या वेळी करण्यात आले. सामान्य शेतकरी वर्गाला इंधनावरील खर्च कमी करुन आंतर मशागती करीता हे मिनी ट्रक्टर शेतकरी याना उपयुक्त ठरणार असुन, या मध्ये विविध प्रकारच्या शेती उपयोगी सोई सुविधा उपलब्ध करुन देण्यात आलेल्या आहेत. या लोकाभिमुख उपक्रमास महाराष्ट्र शासन सर्वोतोपरी मदत करणार असल्याचे जिल्हाधिकारी वर्षा ठाकुर- घुगे यांनी सांगितले.

शेतकऱ्यांची व्यथा जाणणारे लोकशाहीर डॉ. अण्णा भाऊ साठे

आज लोकशाहीर डॉ. अण्णा भाऊ साठे यांची १०४ वी जयंती आहे. त्यांच्या व्यक्तिमत्त्वाचा एक विशेष म्हणजे दलित, श्रमिक, कष्टकरी, शेतकरी, कामगार यांच्या दुःखाला ते स्वतःचे दुःख मानत. त्यामुळे आपल्या खणखणीत शाहिरीद्वारे त्यांनी सर्व जनतेचे दुःख जनतेसमोर अगदी परखडपणे मांडलेले दिसते. महाराष्ट्र मध्ये १९४९ ला संयुक्त महाराष्ट्र चळवळ उदयास आली. या चळवळीमध्ये लोकशाहीर अण्णा भाऊ साठे, शाहीर गव्हाणकर आणि शाहीर अमर शेख या तिघांचाही सहभाग होता. शेतकऱ्यांच्या अन्याय अत्याचाराला या तिघांनी वाचा फोडली ती 'लाल बावटा' या कलापथकाद्वारे... खरंतर लोकशाहीर अण्णा भाऊ साठे व त्यांचे सहकारी श्रमिक कामगार म्हणून राबत होते, त्यांनीही दुःख भोगले होते. त्या दुःखाची जखम त्यांच्या अंतर्मनाला भिडली होती. त्यांचे अंतर्मन तळमळत होते. आणि तळमळलेल्या त्यांच्या अंतर्मनाने वैचारिक लढा उभा केला. शाहीर अण्णा भाऊ साठे, शाहीर अमर शेख आणि शाहीर गव्हाणकर यांनी स्थापन केलेल्या कलापथकाद्वारे ते विविध कार्यक्रम सादर करीत असत. ठाणे जिल्ह्यातील

टिटवाळा येथे

ऐतिहासिक स्वरूपाच्या शेतकरी मेळाव्यामध्ये त्यांनी एक कार्यक्रम सादर केला होता. शेतकरी हा जगाचा पोषणकर्ता आहे. परंतु सरकार मात्र शेतकऱ्याकडे जाणून बुजून दुर्लक्ष करते. जो शेतकरी आपल्या घरादाराची, कुटुंबाची पर्वा न करता जगाचे पोट भरण्यासाठी रात्रंदिवस कष्ट उपसतो अशा शेतकऱ्याबद्दल त्याच्या समस्येबद्दल लोकशाहीर डॉ. अण्णा भाऊ साठे यांना जाण होती. म्हणूनच त्यांनी शेतकऱ्याला उद्देशून एक सुंदर लावणी गायली आहे.

तू मराठमोळा शेतकरी घोंगडी शिरी!
जुनी ती काठी, जुनी लंगोटी!
बदल ही दुनिया सारी रे!
चल बदल ही दुनिया सारी रे!

या गीतामधून लोकशाहीर अण्णा भाऊ साठे शेतकऱ्यांना जग बदलविण्यासाठी प्रेरित करतात. शेतकरी पाऊस-पाणी, थंडी-वारा यांचा विचार न करता शेतामध्ये रात्रंदिवस राब राब राबतो आणि मोती पिकवितो. तो जेव्हा मोती पिकवितो त्यावेळी हे जग जगते. शेतकरी एवढ्या मेहनतीने कष्टाने पिकं पिकवितात आणि येथील सरकारी यंत्रणा शेतकऱ्यांनाच उपाशी ठेवते. त्यांच्या पिकाला योग्य तो मोल येत नाही. अगदी किरकोळ भावामध्ये त्यांची पिकं विकली जातात. त्यामुळेच अण्णा भाऊंना हा अन्याय सहन होत नाही ते शेतकऱ्याला 'जग बदल' असे आव्हान करतात.

लोकशाहीर डॉ. अण्णा भाऊ साठे यांनी ७० वर्षांपूर्वी सांगितलेली शेतकऱ्यांची व्यथा व आजच्या शेतकऱ्यांची परिस्थिती यामध्ये काहीच फरक दिसून येत नाही. शेतकरी आजही त्याच्याकडे शंभर ते दीडशे एकर शेती जरी असली तरी तो आर्थिक विवंचनेमध्ये दिसून येतो. याचे एकमेव कारण म्हणजे शेतीची मशागत करण्यासाठी शेतीमध्ये धनधान्य पिकविण्यासाठी शेतकरी सरकारकडून कर्ज काढतो आणि करतो व्याजाच्या स्वरूपात दुप्पट तिप्पट रकमेने सरकारला भरतो. भविष्यकाळात शेतकऱ्यावर येणाऱ्या संकटांची चाहूल अण्णा भाऊंना चाळीस वर्षांपूर्वीच लागली होती. त्यामुळेच त्यांनी शेतकऱ्यांना जागृत होण्यासाठी आपल्या शाहिरी द्वारे आवाहन केले.

तू खाशी कांदा, भाकरी बसुनि अंधारी!
भुकेला कोंडा, निजेला धोंडा- बदल ही दुनिया सारी

शेतकऱ्यांबद्दल कितीही आत्मीयता अण्णाभाऊंच्या नसानसामध्ये भिनली आहे .. शेतकरी हा जगाचा निर्माता आहे. खरंतर तोच या जगाचा पोशिंदा आहे. परंतु सरकारचे व्याज भरून भरून तो भिकेला लागला. म्हणूनच अण्णा भाऊ साठेंनी शेतकऱ्यांना तत्कालीन परिस्थितीतील कायद्याविरुद्ध बंड करण्यास प्रेरित केले. त्या काळात अण्णा भाऊ हे शेतकऱ्यांचे नेतृत्व करत होते.

पण आजच्या परिस्थितीमध्ये मात्र शेतकऱ्यांसाठी लढणारे नेते फार कमी आहेत. म्हणून तर शेतमालाच्या किमती पूर्वी होत्या तेवढ्याच आहेत. खतं बी बियाणं, अवजारे यांच्या किमती वाढल्या. आजच्या शेतकऱ्याला शेती करून परवडत नाही पण 'घेतला वसा सोडता येत नाही. अशा अवस्थेत शेतकरी जगतो. आजच्या पिढीला शेतीमध्ये स्वारस्य दिसून येत नाही. त्यामुळे ही पिढी हळूहळू शहराकडे स्थलांतरित होत आहे आणि खेडी ओस पडत आहे. सरकार सध्या ज्या काही योजना शेतकऱ्यांसाठी राबवत आहे. त्या योजनांची खैरात म्हणजे विकास नव्हे, खरंतर ह्या योजना शेतकऱ्यांना आळशी बनवितात. कष्टावर निष्ठा असणाऱ्या अण्णांना आजच्या या योजना पटल्या नसत्या. त्यांचा विश्र्वास फक्त शेतकऱ्यांच्या कष्टावरच होता, आज लोकशाहीर अण्णा भाऊ साठे असते तर शेतकऱ्यांवर अशी वाईट वेळ आली नसती. सध्या ग्रामीण भागा मध्ये विदारक परिस्थिती दिसून येते. शेतीमध्ये कष्टाने पिकविलेल्या पिकांना योग्य तो भाव न आल्यामुळे शेतकरी आपल्या शेतजमीनी विकत आहेत. शेतीच्या जागा आता प्लॉटिंगने घेतल्या. शेतीच्या ठिकाणी आज हिरवी गर्द पिके नव्हे तर सिमेंटची भली मोठी जंगलं दिसू लागली. खेड्यात जगणे आता लोकांना असह्य होत आहे. म्हणून शहरीकरण फार झपाट्याने वाढले. याचे मूळ कारण म्हणजे शेतीची बिकट अवस्था. आजचे सरकार मूळ प्रश्र्न सोडविण्याऐवजी त्यावर मलमपट्टी करताना दिसतात. शेतकऱ्यांची हीच मूळ समस्या, व्यथा अण्णा भाऊंनी ७० वर्षांपूर्वी अगदी पोट तिडकीने मांडली होती. त्यामुळे त्यांच्या कार्याची एक आठवण इथं मी सांगत त्यांच्या कार्यकर्तुत्वाला आदरांजली वाहतो आहे.

-प्राचार्य डॉ. श्रीधर कोल्हे
जय क्रांती वरिष्ठ महाविद्यालय लातूर.

साहित्यरत्न लोकशाहीर अण्णाभाऊ साठे

आज १ ऑगस्ट, साहित्यरत्न लोकशाहीर अण्णाभाऊ साठे यांची आज १०४ वि जयंती. मराठी मातीत जन्मलेलं एक अनमोल रत्न म्हणजे अण्णाभाऊ साठे. अण्णाभाऊ साठे यांचा जन्म १ ऑगस्ट १९२० रोजी सांगली जिल्ह्यातील वाळवा तालुक्यातील वाटेगाव येथे झाला. त्यांच्या वडिलांचे नाव शिधोजी साठे तर आईचे नाव वालुबाई. त्यांचे मूळ नाव तुकाराम असे होते. घरची परिस्थिती अत्यंत गरिबीची व हलाखीची त्यामुळे त्यांना शिक्षण घेता आले नाही. अण्णाभाऊ केवळ दीड दिवस शाळेत गेले बाकीचे सर्व शिक्षण मुंबईच्या झोपडपट्टीत झाले. मुंबईत सुरवातीला त्यांनी मिळेल ती कामे केली नंतर त्यांना मुंबईतील गिरणीमध्ये झाडूवाल्याची नोकरी मिळाली. तिथेच त्यांना कामगारांच्या कष्टमय, दुःखमय जीवनाचे दर्शन झाले. कामगारांचे, संप, मोर्चे पाहून त्यांनी त्यांचा लढाऊपणाही अनुभवला. १९३६ साली कामगार नेते श्रीपाद अमृत डांगे यांच्या विचारांनी प्रभावित होऊन ते कम्युनिस्ट पक्षाचे कार्यकर्ते बनले. मुंबईत त्यांनी डॉ बाबासाहेब आंबेडकरांची भाषणे ऐकली. डॉ बाबासाहेब आंबेडकरांच्या विचारांनी ते इतके प्रभावीत झाले की त्यांनी डॉ बाबासाहेब आंबेडकरांना आपले गुरू मानले. वडीलांच्या निधनानंतर घरची जबाबदारी त्यांच्यावर पडल्यानंतर ते पुन्हा गावी आले. तिथे बापू साठे या त्यांच्या चुलतभावाच्या तमाशा फडात ते काम करू लागले. १९४२ च्या आंदोलनात सहभागी झाल्याने त्यांच्यावर पोलिसांनी पकड वारंट काढले. पोलिसांना चुकवत ते पुन्हा मुंबईला आले. मुंबईत आल्यावर लोकशाहीर म्हणून ते नावारूपास आले. १९४४ साली शाहीर अमर शेख व गव्हाणकर यांच्या मदतीने लाल बावटा या कलापथकाची त्यांनी स्थापना केली. पुढे त्यांनी संयुक्त महाराष्ट्र चळवळीत भाग घेतला. त्यांच्या शाहिरीत लावणी, पोवाडे, लोकनाट्ये यांचा समावेश असे. महाराष्ट्राची परंपरा, मुंबई कोणाची? ही त्यांनी लिहिलेली लोकनाट्ये खूप गाजली. अकलेची गोष्ट, देशभक्त घोटाळे, बेकायदेशीर, पुढारी मिळाला यासारखी त्यांनी लिहिलेली अनेक वगनाट्य लोकप्रिय झाली. अण्णाभाऊंच्या साहित्यात कथा कादंबरीची निर्मिती ठळकपणे नजरेत भरते. जिवंत काडतुसे, आबी, खुलंवाडी, बरबाद्या कंजारी, चिरागनगरची भुते, कृष्णाकाठच्या कथा हे त्यांनी लिहिलेले कथासंग्रह प्रसिद्ध आहेत. अण्णाभाऊंनी ३५ कादंबऱ्या लिहिल्या. चित्रा, फकिरा, वारणेचा वाघ, माकडीचा माळ, रानगंगा, चिखलातील कमळ, वैजयंता या त्यांनी लिहिलेल्या कादंबऱ्या खूप गाजल्या. फकिरा या त्यांच्या कादंबरीला महाराष्ट्र शासनाचा पुरस्कार मिळाला. फकिरा ही आजही सर्वाधिक विकली जाणारी कादंबरी आहे. अनेक विद्यापीठात या कादंबरीचा अभ्यासक्रमात समावेश आहे. जो व्यक्ती अवघे दीड दिवस शाळेत गेला त्या व्यक्तीची साहित्य संपदा विद्यार्थ्यांना अभ्यासासाठी ठेवण्यात आली हा आधुनिक युगातील एक चमत्कार आहे. म्हणूनच अण्णाभाऊ हे आधुनिक युगातील साहित्यरत्न आहे. त्यांच्या काही कादंबऱ्यांवर चित्रपटही निघाले. उपेक्षित गुन्हेगार म्हणून कलंकित ठरवले गेलेले दलित आणि श्रमिक यांच्या समृद्धीचे स्वप्न अण्णाभाऊ पाहत होते. डॉ बाबासाहेब आंबेडकरांच्या लढाऊ आणि विमोचक विचारांचे संस्कार त्यांच्या मनावर खोलवर झालेले होते. जग बदल घालुनी घाव! सांगून गेले मज भीमराव! हे त्यांचे गीत खूप गाजले. माझी मैना गावाकडं राहिली... ही त्यांची लावणी तर अविस्मरणीय आहे. पृथ्वी शेषाच्या मस्तकावर तरली नसून ती दलितांच्या तळहातावर तरलेली आहे असे ते नेहमी म्हणत. मानवी जीवनातील संघर्ष, नाट्य, दुःख, दारिद्र्य त्यांच्या साहित्यातून प्रकट होते. जगातील सत्तावीस भाषांमध्ये अण्णाभाऊंच्या साहित्याचे भाषांतर झाले आहे. १९५७ साली झालेल्या दलित साहित्य संमेलनाचे ते स्वागताध्यक्ष होते. महाराष्ट्रातील विद्यापीठांत अण्णाभाऊंवर अकरा प्रबंध प्रसिद्ध केले गेले आहेत. पुणे विद्यापीठात त्यांच्या सन्मानार्थ अण्णाभाऊ साठे अध्यासन सुरू करण्यात आले आहे. असा हा पददलितांच्या जीवनावर वास्तव लिहिणारा साहित्यरत्न १८ जुलै १९६९ रोजी कालवश झाला. आज त्यांची १०४ वि जयंती त्यांना जयंतीनिमित्त विनम्र अभिवादन!

श्याम ठाणेदार,दौंड जिल्हा पुणे,९९२२५४६२९५

माजी मंत्री आमदार अमित विलासराव देशमुख यांनी लातूर शहरातील फ्रुट मार्केट व्यापाऱ्यांशी साधला सुसंवाद

लातूर प्रतिनिधी : लातूर शहरातील साहित्यरत्न अण्णाभाऊ

साठे चौका नजीकच्या फ्रुट मार्केट परीसरात जाऊन राज्याचे माजी वैद्यकीय शिक्षण सांस्कृतिक कार्यमंत्री व लातूर जिल्ह्याचे माजी पालकमंत्री आमदार अमित विलासराव देशमुख यांनी बुधवार दि. ३१ जुलै रोजी सकाळी तेथील व्यवस्थांची पाहणी केली. त्याठिकाणी व्यापारी, फळ विक्रेते, वाहनधारक आणि नागरीक यांच्याशी सुसंवाद साधला, त्यांच्या अडीअडचणी समजून घेऊन त्या सोडवण्यासाठी महापालिका प्रशासनाला आवश्यक कार्यवाहीसाठी सूचना केल्या.

माजी मंत्री आमदार अमित देशमुख यांनी फ्रुट मार्केट परीसरात जाऊन तेथील व्यवस्थांची पाहणी केली. त्याठिकाणी व्यापारी, फळ विक्रेते, वाहनधारक आणि नागरिक यांच्याशी चर्चा केली. फ्रुट मार्केटमध्ये दररोज नियमितपणे स्वच्छता करावी, या ठिकाणच्या कचरा व्यवस्थापनासाठी स्वतंत्र यंत्रणा लावावी, व्यापारी,फळविक्रेते, तसेच नागरिकांच्या अडचणी दूर करण्यासाठी पार्किंग व्यवस्थेवर लक्ष द्यावे, या ठिकाणी स्वच्छ पिण्याच्या पाण्याची व्यवस्था उभारावी, फ्रुट मार्केट मध्ये स्वतंत्र स्वच्छतागृहाची उभारणी करून त्याची नियमित स्वच्छता होईल हे पाहावे आदी सूचना महानगरपालिका प्रशासनाला करून, आगामी काळात फळ विक्रीसाठी येणारे शेतकरी त्याचबरोबर व्यापारी यांच्याशी नवीन अद्यावत फ्रुट मार्केट उभारणी करावी असेही यावेळी सांगितले

यावेळी लातूर शहर जिल्हा काँग्रेस कमिटीचे अध्यक्ष किरण जाधव, विलास को-ऑपरेटिव बँकेचे व्हा. चेअरमन समद पटेल, लातूर फ्रुट मार्केट असोसिएशनचे अध्यक्ष हाजी शबीर, रहेमानसाब बागवान, शब्बीर हाजी, मेहतासाब बागवान, बरकत हाजी, रहेमानसाब बागवान, विजयकुमार साबदे, इमरान सय्यद, आसिफ बागवान, सचिन बंडापले, अब्दुल्ला शेख, सुलतान शेख, मजीद हाजी, कासीमसाब बागवान, तबरेज तांबोळी, गिरीश ब्याळे, असंघटित कामगार काँग्रेसचे लातूर शहराध्यक्ष तथा महानगरपालिका फेरीवाला समिती सदस्य गौस गोलंदाज, लातूर हातगाडा असोसिएशन सचिव मजीद बागवान, हमीद चाकूरकर, सुलतान शेख, मजीद हाजी, कासिमसाब बागवान, बरकत बागवान, जाकिर बागवान, बडेसाहब शेख, अनवर बागवान, रफिक बागवान, रईस बागवान, आदीसह काँग्रेस पक्षाचे विविध पदाधिकारी फ्रुट व्यापारी आडते हमाल मापाडी उपस्थित होते.

माजी मंत्री आमदार अमित विलासराव देशमुख गंजगोलाई मार्केट असोसिएशन व मीनी मार्केट व्यापाऱ्यांशी संवाद

लातूर प्रतिनिधी : गंजगोलाई हे गोरगरीबांचे शॉपिंग मॉल

माजी मंत्री आमदार अमित विलासराव देशमुख यांनी गंजगोलाई येथील सिद्धेश्र्वर सहकारी बँकेला सदिच्छा भेट देऊन बँकेचे सध्याचे कामकाज जाणून घेऊन विविध विषयावर चर्चा केली, तसेच गोपीनाथ तेरकर यांच्या तेरकर विमा सेवा केंद्रालाही त्यांनी सदिच्छा भेट देऊन सध्याचा विमा व्यवसाय ग्राहकांची संख्या याबाबत विविध विषयावर चर्चा केली.

असून याठिकाणी व्यापारी आणि ग्राहकांना चांगल्या सुविधा उपलब्ध कराव्यात. या ठिकाणी वाहतुक व्यवस्था सुरळीत करावी, गंजगोलाईतील मोकाट जनावरे व पाणी आऊटलेटचा बंदोबस्त करावा, लातूर शहर महानगरपालिकेच्या शॉपिंग कॉम्प्लेक्समध्ये मनपाने फायर फायटिंग व सीसीटीव्ही बसवावेत आदी सूचना राज्याचे माजी वैद्यकीय शिक्षण सांस्कृतिक कार्यमंत्री व लातूर जिल्ह्याचे माजी पालकमंत्री आमदार अमित विलासराव देशमुख यांनी केल्या.

माजी मंत्री आमदार अमित देशमुख यांनी गंजगोलाई मार्केट असोसिएशन व्यापाऱ्यांची व मीनी मार्केट येथील व्यापाऱ्यांची बुधवार दि. ३१ जुलै रोजी दुपारी भेट घेऊन संवाद साधला, त्यांच्या अडीअडचणी समजून घेऊन संबंधितांना पुढील आवश्यक कार्यवाहीसाठी सूचना केल्या. यावेळी लातूर शहर जिल्हा काँग्रेस कमिटीचे अध्यक्ष किरण जाधव, गंजगोलाई मार्केट असोसिएशनचे अध्यक्ष रईस टाके, रमेश कोटलवार, केऊर कामदार, सिद्धेश्र्वर सहकारी बँकेचे चेअरमन शिवकुमार पाटील रायवाडीकर, बसवंतआप्पा भरडे, शिवाप्पा पारशेटी, मिनी मार्केट असोसिएशनचे अध्यक्ष तात्या देशमुख, डावरे, शरद भोसले प्रशांत पेंडकर, अखिल शेख, प्रकाश क्षीरसागर, नाना पत्रिके, लातूर शहर महानगरपालिकेचे झोन सीचे क्षेत्रीय अधिकारी पवन सुरवसे, क्षेत्रीय अधिकारी झोन डी बंडू किसवे, क्षेत्रीय अधिकारी झोन बी विजय राजुरे, इमरान सय्यद, आसिफ बागवान, जाफर चौधरी, रफिक नाना, रितेश चापसी, अभिषेक पतंगे, अबू मणियार, गिरीश ब्याले, अब्दुल्ला शेख, देविदास बोरुळे पाटील, करीम तांबोळी, जम्मू मणियार, गफार पटवेकर, दगडूआप्पा मिटकरी, गोरोबा लोखंडे, लक्ष्मीनारायण नावंदर अकबर माडजे, रणधीर सुरवसे, जहीर शेख आदीसह काँग्रेस पक्षाचे विविध पदाधिकारी, गंजगोलाई मार्केट असोसिएशनचे व मीनी मार्केट येथील व्यापारी उपस्थित होते.

माजी मंत्री आमदार अमित विलासराव देशमुख यावेळी म्हणाले की, गंजगोलाई हे गोरगरिबांचे शॉपिंग मॉल आहे. गोलाईमध्ये खरेदीसाठी येणाऱ्या ग्राहकांच्या वाहनांना जामर लावण्याचे प्रमाण वाढत आहे, गोलाईतील मोकाट जनावरे व घाण पाणी आउटलेटचा व्यापरी व ग्राहकांना त्रास होत आहे, त्यांचा बंदोबस्त करावा, गाळ्याचे हस्तातरण फीस कमी करावी, पार्किंगचे टेंडर काढून लवकर निर्णय घ्यावा, लातूर शहर महानगरपालिकेचे शॉपिंग कॉम्प्लेक्स गाळे जेथे आहेत तेथे मनपाने फायर फायटिंग व सीसीटीव्ही बसवावेत असे आदी सुचना केल्या आहेत. या कार्यक्रमाचे सूत्रसंचालन व आभार प्रदर्शन जाकीर हाजी हुसेनसाब बागवान यांनी केले.

जीपॅट परीक्षेत लातूरच्या दयानंद फार्मसीचा महाराष्ट्रात दबदबा कायम

(लातूर) : भारत सरकारच्या नॅशनल बोर्ड ऑफ एक्सामीनेशन्स इन मेडिकल सायन्सेस (छ्इएड) द्वारे अखील भारतीय स्तरावर फार्मसीच्या विद्यार्थ्यांसाठी घेण्यात आलेल्या जीपॅट (ग्रॅज्युएट फार्मसी अपटीट्युड टेस्ट) या परीक्षेत लातूर येथील दयानंद कॉलेज ऑफ फार्मसी या महाविद्यालयातील १४ विद्यार्थी जीपॅट परीक्षा उत्तीर्ण झाले आहेत.या निकाला मुळे प्रतिवर्षी प्रमाणे महाराष्ट्रातच नव्हे तर देशात लातूरमधील दयानंद शिक्षण संस्थेचा जीपॅट सारख्या परीक्षेत यशाचा नवा लातूर पॅटर्नच निर्माण केला आहे.

अखिल भारतीय स्तरावर घेण्यात येणाऱ्या जीपॅट परीक्षेत पात्र ठरलेल्या विद्यार्थ्यांना वार्षिक १,५०,०००/- रुपये इतकी शिष्यवृत्ती शासना मार्फत प्राप्त होते. या परीक्षेत सर्व यशस्वी विद्यार्थ्यांचा आनंद द्विगुणित व्हावा आणि उत्साह वाढावा म्हणून दयानंद शिक्षणसंस्थे तर्फे प्रथम ११०००/- द्वितीय ७०००/- तृतीय ५०००/- आणि इतरांना प्रत्येकी ३०००/- रु बक्षीस देण्यात येणार आहे.

जीपॅट या परीक्षेत दयानंद कॉलेज ऑफ फार्मसी चे १४ विद्यार्थी उत्तीर्ण झाले असून यात अक्षय काळे ३७७ (ऑल इंडिया रँक ११ वा),पाटील विशाल ३३७,गुजर शिवानी २९८,मोटे अर्पिता २६३,मिसळे गायत्री २४३, सुरनर वेदांती २२२,नवगिरे साक्षी २२०,कपाळे श्रीनिवास २१७, गड्डपवार अंजली २१३,गाडे प्रतीक्षा २१२,दुधे दिशांनी १९१,ससाणे प्रथमेश १७५,आठवले प्रणिता १५७,भिसे अश्विनी १२५ या विद्यार्थ्यांनी जीपॅट परीक्षेत उत्तम स्कोअर मिळवून राष्ट्रीय स्तरावर यश प्राप्त केले आहे.

फार्मसी क्षेत्रातही दयानंद शिक्षण संस्थेने लातूर पॅटर्न तयार केल्या बद्दल आणि विद्यार्थ्यांच्या या घवघवीत यशा बद्दल दयानंद शिक्षण संस्थेचे अध्यक्ष लक्ष्मीरमण लाहोटी, उपाध्यक्ष अरविंदराव सोनवणे, ललितकुमार शहा, रमेश राठी, सचिव रमेश बियाणी, कोषाध्यक्ष संजय बोरा, प्राचार्या डॉ.क्रांती सातपुते, जीपॅट विभागप्रमुख डॉ.अर्चना येलमटे आणि महाविद्यालयातील सर्व प्राध्यापकवृंदानी यशस्वी विद्यार्थ्यांचे अभिनंदन केले आहे.

'मुख्यमंत्री माझी शाळा, सुंदर शाळा' अभियानात सहभागी व्हावे !

लातूर, (जिमाका) : सन २०२३-२४ मध्ये भारतरत्न डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर आदर्श शाळा योजनेंतर्गत मुख्यमंत्री माझी शाळा सुंदर शाळा हे अनोखे स्पर्धात्मक अभियान राज्यातील सर्व माध्यमांच्या व सर्व व्यवस्थापनांच्या शाळांसाठी १ जानेवारी २०२४ ते १५ फेब्रुवारी २०२४ या कालावधीत राबविण्यात आले. या अभियानातील काही उपक्रमांची नोंद गिनीज बुक ऑफ वर्ल्ड रेकॉर्डमध्येही झाली आहे. या अभियानात तालुका, जिल्हा, विभाग व राज्यस्तरावर यशस्वी ठरलेल्या शाळांना रक्कमेच्या स्वरुपात पारितोषिक देण्यात आली. आता सन २०२४-२५ मध्येही 'मुख्यमंत्री माझी शाळा, सुंदर शाळा' अभियानाचा दुसरा टप्पा काही नववजीन उपक्रमासह राबविण्यात येणार आहे.

राज्यातील सर्व व्यवस्थापनांच्या व सर्व माध्यमांच्या शाळांनी 'मुख्यमंत्री माझी शाळा, सुंदर शाळा' अभियानात सहभागी होणे अपेक्षित आहे. या अभियानासाठी शाळांची विभागणी शासकीय व स्थानिक स्वराज्य संस्थांच्या शाळा व उर्वरित इतर सर्व व्यवस्थापनांच्या शाळा अशा दोन वर्गवारीत करण्यात आली आहे. प्रत्येक स्तरावरील विजेता या दोन्ही वर्गवारीसाठी स्वतंत्रपणे निवडण्यात येईल.

अभियानाची उद्दिष्टे

विद्यार्थ्यांची शैक्षणिक गुणवत्ता विकसित करण्याबरोबरच अध्ययन, अध्यापन व प्रशासन यात आधुनिक तंत्रज्ञानाच्या वापरास प्रोत्साहन देणे. शासनाच्या ध्येयधोरणांशी सुसंगत शालेय प्रशासनाच्या बळकटीकरणास चालना देणे, शिक्षणासाठी पर्यावरण पूरक व आनंददायी वातावरणाची निर्मिती करणे, शालेय शिक्षणाच्या दृष्टीकोनातून सर्वाधिक महत्वपूर्ण असलेल्या शैक्षणिक संपादणूक आदी घटकांच्या वाढीस प्रोत्साहन देणे.

अभियानाचा कालावधी

'मुख्यमंत्री माझी शाळा, सुंदर शाळा' अभियानाच्या पूर्वतयारीसाठी २९ जुलै ते ४ ऑगस्ट २०२४ हा कालावधी निश्चित करण्यात आला असून सर्व शाळांनी या अभियानात सहभागी होण्यासाठी नोंदणी करावी. ५ ऑगस्ट २०२४ रोजी अभियानाची सुरुवात होणार आहे. या अभियानाचा कालावधी एक महिना असून ४ सप्टेंबर २०२४ रोजी अभियानाचा कालावधी पूर्ण होईल. ५ सप्टेंबर २०२४ ते १५ सप्टेंबर २०२४ या कालावधीत मूल्यांकनाची प्रक्रिया होणार आहे.

अभियानाचे स्वरूप

या अभियानात सहभागी होवून एकमेकांशी स्पर्धा करणाऱ्या शाळांना पायाभूत सुविधांसाठी ३३ गुण, शासन ध्येय धोरण अंमलबजावणीसाठी ७४ गुण, शैक्षणिक संपादणूकसाठी ४३ गुण असे १५० गुणांच्या आधारे सहभागी शाळांचे कामगीरीच्या आधारे मूल्यांकन करण्यात येणार आहे.

प्राथमिक स्तरावरील मूल्यांकन समिती- केंद्रप्रमुख-अध्यक्ष, स्थानिक स्वराज्य संस्थेच्या प्राथमिक किंवा उच्च प्राथमिक शाळेचे मुख्याध्यापक - सदस्य, खाजगी अनुदानित संस्थेच्या माध्यमिक शाळेचे मुख्याध्यापक - सदस्य .

तालुकास्तरावरील मूल्यांकन समिती - संबंधित गटविकास अधिकारी, पंचायत समिती- अध्यक्ष, संबंधित नगरपालिका मुख्याधिकारी- सदस्य, गटशिक्षणाधिकार-सदस्य, सेवाजेष्ठ विस्तारअधिकारी शिक्षण-सदस्य सचिव.

जिल्हास्तरावरील मूल्यांकन समिती - लातूर जिल्हा परिषदेचे मुख्य कार्यकारी अधिकारी- अध्यक्ष, प्राचार्य, जि.शि.व.प्र. संस्था मुरुड-सदस्य, शिक्षणाधिकारी प्राथमिक-सदस्य, संबंधित उपशिक्षणाधिकारी-सदस्य सचिव .

पारितोषिक : या अभियानाअंतर्गत प्रथम, द्वितीय व तृतीय क्रमांक मिळविलेल्या शाळांना रक्कमेच्या स्वरुपात पारितोषिके देण्यात येतील.

राज्यस्तर- पहिले पारितोषिक ५१ लक्ष रुपये, दुसरे पारितोषिक ३१ लक्ष रुपये, तिसरे पारितोषिक -२१ लक्ष रुपये.

विभागस्तर- पहिले पारितोषिक २१ लक्ष रुपये, दुसरे पारितोषिक १५ लक्ष रुपये, तिसरे पारितोषिक ११ लक्ष रुपये.

जिल्हास्तर- पहिले पारितोषिक ११ लक्ष रुपये, दुसरे पारितोषिक ५ लक्ष रुपये, तिसरे पारितोषिक ३ लक्ष रुपये.

तालुकास्तर- पहिले पारितोषिक ३ लक्ष रुपये, दुसरे पारितोषिक २ लक्ष रुपये, तिसरे पारितोषिक १ लक्ष रुपये.

जिल्ह्यातील सर्व व्यवस्थापनाच्या व सर्व माध्यमाच्या शाळांनी या अभियानात सहभाग नोंदवावा, असे आवाहन जिल्हा परिषदेचे मुख्य कार्यकारी अधिकारी अनमोल सागर, डायट प्राचार्य भागीरथी गिरी, शिक्षणाधिकारी प्राथमिक श्रीमती वंदना फुटाणे, शिक्षणाधिकारी माध्यमिक नागेश मापारी, उपशिक्षणाधिकारी प्रमोद पवार यांनी केले आहे.

अण्णा भाऊ ..
खरे साहित्यसम्राट
अण्णा भाऊ साठे
लेखणीत ओथंबले
साहित्यसमृद्ध साठे
दीड दिसांची शाळा
उचशिक्षित हो थिटे
आपल्या बुध्दी पुढे
गौण होई विद्यापीठे
लोकशाहीर बौद्धिक
उच्चभ्रू सारे लटपटे
अण्णा लेखन शास्त्र
आत्ताशां महत्व पटे
कुर्निसातपोवाड्यांस
विद्या विभूषित मोठे
लावणीला देती दर्जा
तमाशांस सन्मानफेटे
संयुक्त महाराष्ट्र लढा
लोकगीतांने पेटून उठे
अण्णा योगदान सार्थ
प्रबोधनातूनि जन पेटे
लोक संस्कृती जपता
भविष्य इतिहासा भेटे
साक्ष पदोपदी ती पटे
लोकशाहीर कसे मोठे
२
कलावंत ..
निवडणूकी उतरले
जागोजाग कलावंत
योग्यउमेदवार नाही
किती विचीत्र रे खंत
ज्याने त्याने सावरावे
सक्षमतेने त्यात प्रांत
अचानक का उपरती
समाजाची वाटे भ्रांत
जनसेवा आम्हां प्रिय
खोटे असे हे धादांत
लपत नसे सत्ता मोह
मांडा किती सिध्दांत
राजकारण सेवाभाव
कार्य जरूर अविश्रांत
फावल्या वेळेचे काम
नाही केवळ आकांत
राज कारण लुभाविते
स्वतां असे अयस्कांत
स्वगत आहे सर्वांचेंच
समर्पित करे अप्रक्रांत
कलाक्षेत्र समृध्दव्हावे
हवे जातीचे आदिवंत
हात लागता परिसाचे
प्रत्येक प्रांत औक्षवंत
- हेमंत मुसरीफ पुणे
९७३०३०६९९६.

संतोष मोरे यांची जागतिक मानव अधिकार सुरक्षा फेडरेशनच्या लातुर जिल्हाध्यक्षपदी निवड

लातूर (प्रतिनिधी):- छत्रपती संभाजीनगर येथे दि.२७ जुलै रोजी जागतिक मानव अधिकार सुरक्षा फेडरेशनचे तिसरे विभागीय अधिवेशन वाळूज एमआयडीसी येथील हॉटेल राजयोग येथे संपन्न झाले. या अधिवेशना दरम्यान लातूर जिल्हाध्यक्ष पदाची जबाबदारी संतोष मोरे यांना देण्यात आली.

जागतिक मानव अधिकार सुरक्षा फेडरेशनचे तिसरे विभागीय अधिवेशन छत्रपती संभाजीनगर येथे संपन्न झाले असून या अधिवेशनात लातुर येथील प्रतिष्ठीत व्यापारी संतोष मोरे यांच्या सामाजिक कार्याची दखल घेवून राष्ट्रीय अध्यक्ष राजेंद्र आहेर, प्रदेश अध्यक्ष यशवंत शिरसाठ, राष्ट्रीय संघटक राम घरत, राष्ट्रीयविधी मार्गदर्शक ॲड. गजानन ठाकरे, राष्ट्रीय सचिव ह.भ.प. वाल्मीक महाराज जाधव, मराठवाडा संघटक अर्जुन आदमाने पाटील, ज्येष्ठ उद्योगपती साहेबराव पाथरीकर यांच्या हस्ते त्यांना लातूर जिल्हाध्यक्षपदी नियुक्त केले. तसेच नियुक्तीपत्र देवून त्यांचा सत्कार करण्यात आला. कार्यक्रमास मा.जि प.सदस्य अनिलभैय्या चोरडिया, मराठवाडा नेते कैलास भोकरे, पोपटराव आदिक, काकासाहेब चेळेकर, रामदास पैठण पगारे, राजूभाऊ पवार, विजुभाऊ जाधव, सतीश हिवाळे यांच्यासह मुंबई, पुणे, भिवंडी, ठाणे नाशिक, बीड, लातूर, परभणी, नांदेड, हिंगोली या ठिकाणाहून असंख्य पदाधिकारी, कार्यकर्ते, सदस्य मोठ्या संख्येने सहभागी झाले होते.

दरम्यान संतोष मोरे यांना जागतिक मानव अधिकार सुरक्षा फेडरेशनच्या लातूर जिल्हाध्यक्ष पदाची जबाबदारी मिळाल्याबद्दल त्यांचे नातेवाईक, मित्र परिवार व सामाजिक संघटनांच्यावतीने अभिनंदन होत आहे.

शिक्षकांच्या शिष्टमंडळाने विनोद चव्हाण यांच्या नेतृत्वाखाली घेतली आ. रोहित पवार यांची भेट

लातूर : महाराष्ट्र शासनाने पवित्र पोर्टल मार्फत ८०० पेक्षा

अधिक शिक्षक अभियोग्यता व बुद्धिमत्ता चाचणी (टेट) पात्र शिक्षकांची नियुक्ती रयत शिक्षण संस्थेमध्ये गुणवत्तेच्या आधारावर केली आहे. या नियुक्तीला पाच महिने होऊन गेले तरी संस्थेचा विषय न्यायप्रविष्ट असल्याचे सांगून रयत शिक्षण संस्थेमार्फत अद्याप शिक्षकांच्या नियुक्तीची कसलीच प्रक्रिया केली नाही. कागदपत्रांची पडताळणी देखील अजून झाली नाही. यामुळे हे सर्व शिक्षक गेली नियुक्तीसाठी आतुरतेने वाट पाहत आहेत. या शिक्षकांसह इतर अनेक शिक्षकांची पवित्र पोर्टल मध्ये जिल्हा परिषद शाळांना प्राधान्यक्रम दिलेल्या शिक्षकांची नियुक्ती झाली व त्यांचा पगारही वेळेवर सुरु आहे. परंतु रयत शिक्षण संस्थेतील नियुक्त शिक्षक केवळ प्रतीक्षाच करत आहेत.

या संदर्भात रयत शिक्षण संस्थेचे सदस्य, आमदार रोहित पवार मंगळवारी सकाळी लातूर मध्ये आले असता विनोद चव्हाण यांच्या नेतृत्वाखाली शिक्षकांच्या शिष्टमंडळाने त्यांची भेट घेऊन त्यांना नियुक्ती संदर्भात निवेदन दिले. याप्रसंगी विनोद चव्हाण, संदिप माळी, बसवराज तवडे, महेजबीन शेख, अविनाश वाडकर, प्रवीण जोंधळे आदींची उपस्थिती होती. दरम्यान शिष्टमंडळाला आ. रोहित पवार म्हणाले की रयत शिक्षण संस्थेचे पदाधिकारी, कर्मचारी आणि संस्थेचे वकिल न्यायालयातील स्टे उठविण्यासाठी प्रयत्न करीत आहेत व मी स्वत वकिलाशी फोन वर बोलून नियुक्ती संदर्भातील प्रश्न लवकरात लवकर मार्गी लावण्यास सांगणार असल्याचे आश्वासन दिले.

उपेक्षित कलावंत,परिवर्तनवादी साहित्यिक साहित्यसम्राट अण्णाभाऊ साठे

जग बदल घालून घाव
मज सांगून गेले भीमराव

अशा शब्दात बाबासाहेबांची शिकवण सांगत परखड आणि प्रभावीपणे लेखन करणारे,जातिभेदामुळे शिक्षणापासून,समग्र विकासापासून वंचित राहिलेल्या मातंग समाजातील एक समृद्ध व्यक्तिमत्व,वैयक्तिक दुःखाचा ज्यांनी कधी विचार केला नाही. पृथ्वी ही शेषनागाच्या मस्तकावर तोललेली नसून ती श्रमिकांच्या तळहातावर उभी आहे.अशी विज्ञानवादी भूमिका मांडणारे,महाराष्ट्र नव्हे तर साऱ्या पृथ्वीच्या पाठीवरील सर्व पीडित,दलित,शोषित, कष्टकरी यांचे शोषण संपविण्यासाठी आयुष्यभर लढा देणारे व्यक्तिमत्त्व,समाज परिवर्तनाचे शस्त्र हाती घेऊन लेखन करणारे साहित्यिक, आपल्या कलेतून ,लिखाणातून लोककलेला प्रतिष्ठा प्राप्त करून देणारे लोकशाहीर,साहित्यसम्राट म्हणजेच अण्णा भाऊ साठे.

त्याकाळी जातीभेद आणि वर्णभेदावरून हिंदू लोकांनी काही दलित जातींना गावाबाहेर ठेवले होते.यांच्याकडून सनातन हिंदूंनी स्वच्छतेची कामे करून घेतली मात्र त्यांना कायम अज्ञानात आणि अस्वच्छतेत खितपत ठेवले.अशयाच एका कुटुंबात १ ऑगस्ट १९२० रोजी वाटेगाव ता.वाळवा जि.सांगली येथे अण्णांचा जन्म झाला. अण्णांची आई वालुबाई व घरातील इतर लोक दोर वळण्याच्या कामाला जात.अण्णांचे वडील भाऊराव सिद्धोजी साठे हे लेकराबाळांच्या पोटापाण्यासाठी मुंबईत राहत असत.अण्णांचे वडील हे माळी आणि शेतीतज्ञ होते.अण्णांचे मूळ नाव तुकाराम भाऊराव साठे असे होते. घरातली सर्व मोठी माणसे कामासाठी बाहेर जात यामुळे घरातील लहान भावंडांना सांभाळण्याची जबाबदारी अण्णांची होती.

अण्णांना पदोपदी जातीभेद आणि शिवाशिवी यामुळे खूप काही सहन करावे लागले.खालच्या जातीतील लोक म्हणून गावातील कुणाला शिवायचे नाही किंवा हातात हात मिळवायचा नाही नाहीतर त्यांचा विटाळ होतो म्हणे.अण्णांनी हे सर्व लहानपणीच पाहिले व अनुभवले.अण्णांना खूप प्रश्न पडायचे.त्यांचेवडील गावाकडे आले की ते त्यांना विचारायचे.मुंबईत पण शिवाशिव आहे का हो ? अण्णांचे वडील त्यांना सांगायचे ,तिथं आपलीच माणसं सारी पण शिवाशिव आहे तिथंही.खालच्या जातीतील लोकांसाठी हाटेलात चहा पिण्यासाठी फुटक्या कप बश्या ठेवतात अन त्यातच त्यांनी चहा पियायची.पण मी जिथं माळीकामाला जातो तिथं कोणतीच शिवाशिव नाही,तिथले इंग्रज साहेब त्यांच्याच कपात चहा देतात.कोणतीही शिवाशिव नाही.सगळ्यांना समान वागणूक दिली जाते.पण हे आपलेच लोक आडगी आहेत.यामुळेच इंग्रज आपल्यावर राज्य करत आहेत.आपण एका देशातले असूनही एकमेकांना शिवून घेत नाही.

मुंबईत राहून भाऊराव यांना शिक्षणाचे महत्व कळले होते.यामुळे आपलेही मुलंबाळं शिक्षण घ्यावेत अशी त्यांची मनोमन इच्छा होती. त्यांच्या आग्रहामुळेच अण्णांना वयाच्या १४ व्या वर्षी शाळेत टाकण्यात आले.अण्णा एक दिवस शकत गेले.दुसऱ्या दिवशी शिक्षकाने त्यांना अक्षर गिरविण्यावरून अण्णांना शिवीगाळ आणि छडी मारहाण केली .अण्णांना ते पटलं नाही.अण्णा तडक ते शाळा सोडून घरी गेले ते कायमचे.नंतर त्यांनी कधी शाळा शिकलीच नाही.कुठल्याही शाळेत न जाता ते आपल्या स्वतःच्या क्षमतेवर शिकले.

लहानपणापासूनच अण्णांचे छंद वेगळेच होते.भटकंती करणे,मध गोळा करणे,शिकार करणे हे छंद त्यांना जडले होते.मैदानी खेळ खेळण्याचा त्यांचा पिढीजात वारसा असल्याने दांडपट्टा चालविण्यात त्यांचा हात धरायला कोणी नव्हते.मोठे होत होत त्यांच्या आवडीत व छंदात वाढ होत गेली.गावोगाव च्या जत्रा फिरणे ,निरीक्षण करणे हे त्यांचे आवडीचे काम झाले होतं.यानंतर त्यांना पाठांतराची भर पडत गेली. त्यांनी अनेक पोवाडे,लोकगीते ,लावण्या मुकपाठ केल्या होत्या.अण्णांनी हे सर्व ते मोठ्या आत्मीयतेने सर्वांना म्हणून दाखवत यामुळे त्यांच्या आसपास मित्रांचा गोतावळा जमायचा.

मुंबईत पोटापाण्यासाठी भटकत असताना त्यांनी बूट पॉलिश करणे,घरकाम,शिपाई,हमाल ी,कोळसे वाहक,मुलांना खेळविणारा,कुत्र्याला सांभाळणारा,ड्रेसिंगबॉय, उधारी वसूल करणारा,खाण कामगार अशी अनेक कामे त्यांनी केली .यावरून त्यांच्या कष्टमय जीवनाची कल्पना येते.एका जत्रेत त्यांनी क्रांतिसिंह नाना पाटील यांचे भाषण ऐकले आणि ते भाषण त्यांना स्वातंत्र्य चळवळीत उतरण्याची प्रेरणा देऊन गेलं.स्वातंत्र्य चळवळीत वेगवेगळ्या विचारधारेचे कार्यकर्ते होते.पण त्या सर्वांचा एकच उद्देश होता तो म्हणजे इंग्रजांच्या तावडीतून भारताची सुटका करणे.अण्णा कम्युनिस्ट विचारसरणीचे अनुयायी बनले.पक्षाच्या सभेचे आयोजन करणे,हॅण्डबिल्ले वाटणे,छोट्या मोठ्या सभेसमोर गोष्टी सांगणे,वालपेंटिंग करणे,मोर्चे काढणे,पोवाडे,लोकगीते म्हणून दाखविणे यामुळे ते कम्युनिस्ट मध्ये सर्वांना हवेहवेसे व्यक्तिमत्त्व झाले होते.त्याचवेळेस त्यांचे तुकाराम चे अण्णा या नावात रुपांतर झाले.

महाराष्ट्राच्या तमाशा या कलेच्या परंपरेत मातंग समाजाने जी वैशिष्ट्यपूर्ण भर घातली ती लोकशाहीर अण्णा भाऊ साठे यांच्या सहभागानेच.तमाश्यात वारणेचा वाघ प्रथमच पहायला मिळाला.अण्णांनी तमाशा साऱ्या कलेला अधिक प्रसिद्धी,प्रतिष्ठा आणि समृद्धी मिळवून दिली.त्यांचे प्रत्येक पत्र,नाटक ,वगनाट्य हे अगदी ओघवत्या शैलीत असायचे.त्यांच्या प्रत्येक पात्राचे आकलन सर्वांना सहजच व्हायचे. अण्णांना बरेच वाद्य वाजवता येत असत.याचा वापर त्यांनी तमाशात केला,अण्णं बहुरंगी व्यक्तिमत्त्व तमाश्यात खुलून दिसायचं.त्यांचे पाठांतरही उत्तम होते आणि यामुळेच तमाशाच्या कलेला त्यांनी लोकनाट्यात रूपांतरित केले.या लोकनाट्यातून त्यांनी वेळोवेळी समाजात जाणीव जागृती व प्रबोधन करण्याचे काम केले.

भारतीय स्वातंत्र्य चळवळीत तसेच गोवा मुक्ती संग्रामाच्या वेळीही त्यांनी प्रचंड जनजागृतीचे काम केले.चले जावं आंदोलनात ते सहभागी झाले होते.यामुळे त्यांच्याबद्दल वारंट देखील निघाले होते.,परिणामी त्यांनी घर सोडले.कम्युनिस्ट पक्षाच्या कामासाठी पूर्णवेळ देऊ लागले.हे कार्य करत असताना त्यांनी १९४४ मध्ये ' लाल बावटा ' कला पथकाची स्थापना केली.

अण्णांची सर्वात प्रसिद्ध कादंबरी म्हणजे फकिरा.ही कादंबरी त्यांनी त्यांच्या मामा फकिरा यांच्यावर लिहिली होती.ही कादंबरी अण्णांनी डॉ.बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या झुंजार लेखणीस अर्पण केलेली आहे.तसेच वारणेचा खोऱ्यात या कादंबरीत स्वातंत्र्यासाठी हौतात्म्य पत्करणारा तरुण आणि त्याच्या प्रेयसीची कथा आहे. अण्णांनी माकडीचा माळ, वैजयंता,चिखलातील कमळ,वारणेचा वाघ,फकिरा,रूपा, चित्रा,आवडी अश्या अनेक कादंबऱ्या लिहिल्या.३०० च्या वर कथा लिहिल्या.त्यांच्या बरबाद्या कंजारी,कृष्णाकाठच्या कथा असे कथासंग्रह प्रसिद्ध आहेत.त्यांची मुंबईचा कामगार,महाराष्ट्राची परंपरा, स्टॅलीनग्राड चा पोवाडा असे पोवाडेही लिहिले.दोन अडीचशे गाणी,लावण्या त्यांनी लिहिलेल्या आहेत.अकलेची गोष्ट ,दुःकाळात तेरावा,घोटाळे अशी प्रसिद्ध वगनाट्येही लिहिली आहेत.शाहीर अमर शेख,शाहीर गव्हाणकर व अण्णांनी मिळून १९४१-१९४२ मध्ये मुंबईवर अधिराज्य गाजविले होते.

चित्रपट निर्माते मॅगव्हेन्से यांनी अण्णा भाऊ साठे यांच्याविषयी म्हणाले होते की ज्या देशात पंडित जवाहरलाल नेहरू, लालबहादूर शास्त्री, राज कपूर व अण्णाभाऊ साठे यांच्यासारखी माणसं ज्या देशात जन्माला येतात तो देश गरीब कसा असू शकतो.आम्हाला राज कपूर व अण्णा भाऊ साठे दया आम्ही तुम्हाला रशियाचं वैभव देऊ. अश्या शब्दात त्यांनी अण्णा भाई साठे यांचा गौरव करत त्यांच्या प्रतिभेचे महत्व सांगितले आहे.प्रतिभावंतांच्या आतली कला त्यांनी ओळखली होती.दलित, ग्रामीण साहित्यिक बाबुराव बागुल यांनी तर अण्णा भाऊ साठे यांना भारताचे मॅक्झिम गॉकी असे म्हटले आहे.गॉकी हे कटू सत्य लिहिणारे साहित्यिक होते.

प्रमोद महाजन यांनी त्यांना 'महाराष्ट्राचे संत ' असा गौरव केला.साहित्यिक पु.ल. देशपांडे यांनी ' तीन पैशाचा तमाशा ' हे नाटक अण्णाभाऊ साठे यांना समर्पित केले आहे.

अण्णांची ' स्मशानातंल सोनं ' ही कथा खूप प्रसिद्ध आहे.त्यांचे माझी मैना गावावर राहिली हे छकड साऱ्या महाराष्ट्रात सर्वांना हवीहवीशी वाटते,आजही सर्वांच्या तोंडात आहे.पण जशी महात्मा ज्योतिबा फुले यांच्या साहित्याची त्या काळात जशी उपेक्षा झाली तशीच उपेक्षा अण्णा भाऊ साठे यांची झाली.पण मराठी साहित्य विश्वात अण्णा भाऊ साठे यांचे उल्लेखनीय योगदान आहे.त्यांच्या कादंबऱ्या ,कथा,वगनाट्य मराठी साहित्याला समृद्ध करतात.अण्णा भाऊ यांच्या साहित्यिक योगदानास कुणीही नाकारू शकत नाही,तसेच त्यांचे स्वातंत्र्य चळवळीत ही उल्लेखनीय योगदान आहे.अश्या या महापुरुषाच्या जयंतीनिमित्त त्यांच्या पावन स्मृतीस कोटी कोटी सलाम ,,

- विजय नारायण वाठोरे
सरसम (बु) ता.हिमायतनगर जि.नांदेड
९९७५५९३३५९

माजी मंत्री आमदार अमित विलासराव देशमुख यांनी बाभळगाव निवासस्थानी पदाधिकारी, नागरिकांच्या घेतल्या भेटी

लातूर प्रतिनिधी : राज्याचे माजी वैद्यकीय शिक्षण सांस्कृतिक कार्यमंत्री व लातूर जिल्ह्याचे माजी पालकमंत्री आमदार अमित विलासराव देशमुख यांनी बुधवार दि. ३१ जुलै रोजी सकाळी बाभळगाव निवासस्थानी विविध संस्थाचे पदाधिकारी, नागरीकांच्या भेटी घेतल्या. या भेटीमध्ये त्यांनी नागरीकांच्या समस्या ऐकून घेतल्या, निवेदनाचा व निमंत्रणाचा स्वीकार करून त्यांच्या समस्यांच्या निराकरणासाठी आवश्यक पाऊल उचलण्याचे आश्वासन दिले.

यावेळी लातूर जिल्हा कॉंग्रेस कमिटी अध्यक्ष श्रीशैल उटगे, लातूर शहर जिल्हा कॉंग्रेस कमिटी अध्यक्ष किरण जाधव, लातूर जिल्हा परिषदेचे माजी अध्यक्ष संतोष देशमुख, विलास को-ऑपरेटिव्ह बँकेचे व्हाईस चेअरमन समद पटेल, ट्वेंटीवन शुगरचे व्हाईस चेअरमन विजय देशमुख, विलास सहकारी साखर कारखान्याचे व्हाईस चेअरमन रवींद्र काळे, एकनाथ पाटील, गणेश एसआर देशमुख, विजयकुमार साबदे, बालाप्रसाद बिदादा, सुधीर गोजमगुंडे, विष्णुदास धायगुडे, संदीप माने, रमेश माने, श्रीमंत जाधव, श्याम अंकुशे, विजय चव्हाण, अनंतराव माने, सुधीर माने, इमरान सय्यद, राजकुमार पाटील, रमेश थोरमोठे पाटील, डॉ. सतीश कानडे, धनंजय स्वामी, सहदेव मस्के, राहुल देशमुख, राजीव वंगवाड, आदींसह कॉंग्रेस पक्षाचे विविध पदाधिकारी कार्यकर्ते नागरिक उपस्थित होते.

हे पत्रक, मालक, संपादक, प्रकाशक रघुनाथ बनसोडे यांनी मुद्रक महेश मोतीराम राठोड यांनी मयूर ऑफसेट प्रिंटर्स, मेन रोड, मित्र नगर, लातूर, जि.लातूर - ४१३ ५१२ (महाराष्ट्र) येथे छापून कार्यालय दैनिक लातूर प्रभात, पवन कॉलनी, कृपासदन शाळेजवळ, लातूर (महाराष्ट्र) येथे प्रकाशित केले. संपादक - रघुनाथ वाघोजी बनसोडे, मो.८३०२५०६४५
(पी.आर.बी.कायद्यानुसार संपादकाची जबाबदारी) RNI No.: - MAHMAR/2017/72894